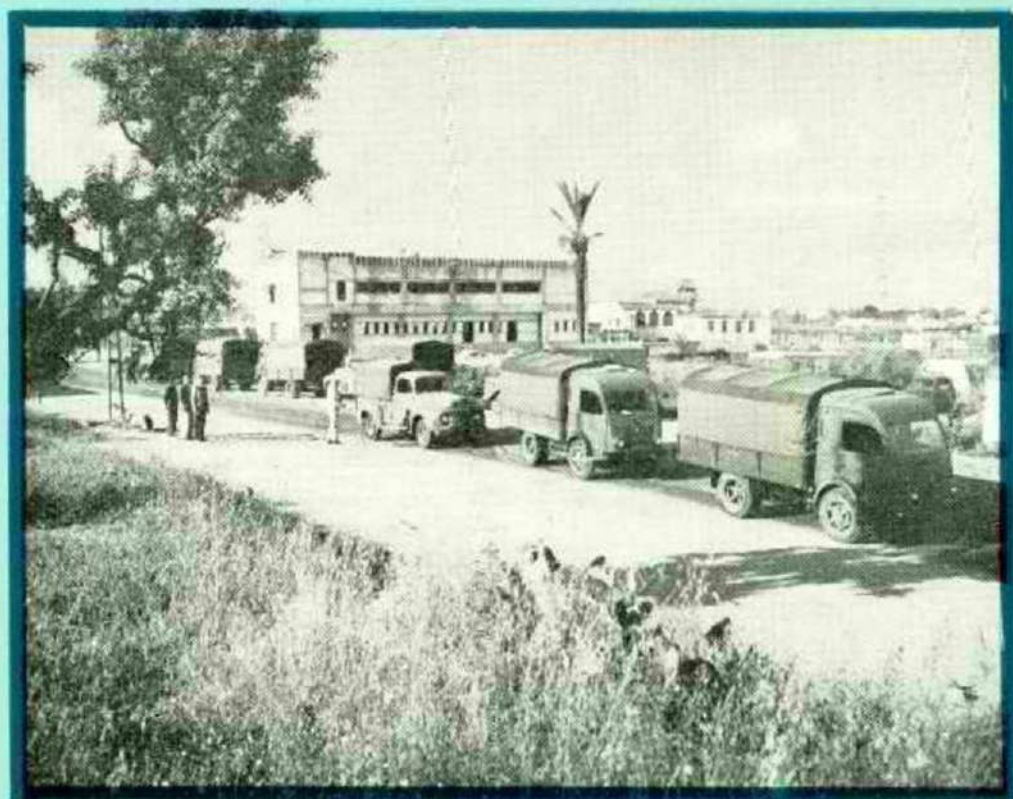

דואר

ירחון לעניני דואר סעגריז סעסון ורדיון

המחיר 200 פרי

1-2

אייר-סיוון תשי"ד

התוכן

- 3 חכנון משוונים בקוי תמסורת — נתן ברנשטיין
- 6 הדואר בתקופת המעבר — י. בהן
- 10 בקורת רשיונות הרדיו — מ. חנין
- 11 כביל תחומי — י. גרינוולד
- חלוקת מבדקים באמצעות אוטומטים —
- 13 ר. מ. רודניצקי
- 14 הדואר בספרות — ש. אלראי
- 15 מפה ושם... — ש. מ. ואל
- 16 כלבים מסכנים את הדוורים —
- הוראות להגשת עזרה ראשונה
- 17 במקרה של נשיכת נחש —
- 18 הדואר צוחק —
- 20 טעות לעולם חוזרת — בן ציון הלוי לחר
- 21 מכתבים למערכת —
- 23 מן ההוי —
- 24 מדור שחמט —

הצילום : לשכת העתונות הממשלתית
התמונה בעטיפה : שמוסך הדואר ביפו

העורך : ז. אלישיב

מזכיר המערכת : י. גליק

חברי המערכת : י. גרינוולד, מ. ירושלמי, א. ד. קולמן,

דואר

ירחון לעניני דואר, סלגרה, טלפון ורדיו

אפריל-מאי 1954

שנה ג' חוברת א' ב'

איריסיון תשי"ד

תכנון משוונים בקווי תמסורת

נתן ברנשטיין

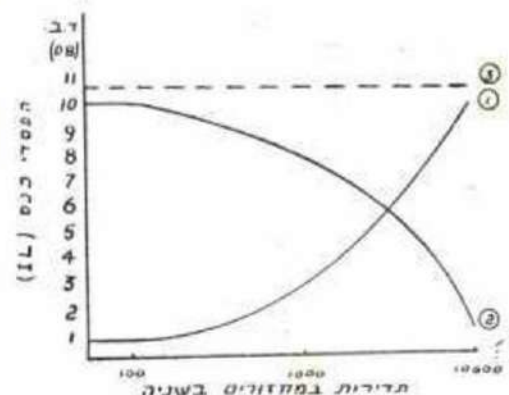
נקל לראות כי ההפסד התמסורתי נמצא ביחס ישר לתדירות, וז"א שבכל שהתדירות עולה, עולה ההפסד בקו אף הוא. כמובן שתופעה זו אינה רצויה, והפתרון נעוץ בעובדה בהכללת משוון (Equalizer) בקו התמסורתי. תפקידו של משוון זה היא לגרום להפסדי ניות הפוכים מזה של הקו עצמו, כפי שנראה בעקומה ב' של ציור 1. ליתר בהירות אפשר להגדיר את המשוון באופן זה: משוון זו רשת חשמל המחברת בין גנרטור (יוצר הורם) ובין העומס (שהוא מקבל הורם), כך שזרם זה שהגנרטור מייצר בעומס, ישתנה בצורה רצויה עם כל שנוי בתדירות. עתה, אם תחבר כל נקודה בעקומות א' ו-ב', הרי יתקבל הקו הישר ג' שהוא מראה את ההפסד הכללי הוספי של קו תמסורתי בצרף המשוון. ברור לכן כי עכשיו אין לתנודות בתדירות כל השפעה על המעגל וההפסד אי אחר לאורך כל פס-השמע (Audio band), כדאי לציון כי קו ישר זה מתקבל רק באופן תיאורטי לצורך הסבר, אבל במציאות שנוי בגבול של 1 ד.ב. נחשב לקו ישר גם הוא, באשר לדרגת הניתוח, הרי זה תלוי באופן התכנון של המשוון עצמו.

בחקירה תיאורטית ומעשית בשטח תכנון משווני ניות, הגיעו לידי הרכבת מעגלים כלליים אשר הבטיחו את הפעולה המניחה ביותר את הדעת. משוונים אלו תוכננו לפי הסוגים:

- I — טור פשוט
 - II — מקביל פשוט
 - III — טור מלא
 - IV — מקביל מלא
 - V — צורת T
 - VI — צורת T מבושר
 - VII — צורת גשר
- כפי שנראה בציור 2.

קווי תמסורת במעגלי בזק משתרעים לאורך מספר רב של קילומטרים. בקווים ארוכים יש להתחשב בעכבה (Impedance) בתילים, הנוצרת כתוצאה זרם החילוף פים במעגל. אם נדון בקווי טלפון, הרי תדירות הורם תהיה בגבול תחום השמיעה, או בערך מ-10000—40 מחזורים לשניה. כל שנוי בתדירות יגרום לשנוי בערך הע' כבה במעגל כתוצאה ההשראה הנוצרת בחוטים והקבוליות בין תילי הקו. כמובן שעכבה זו תשפיע במישורין על המתח והזרם המועברים לעומס. ידוע, שאע"פ שאין מגע בין תילי הקו, הרי הורם המגיע למבשר הקולט נמוך מזה הנוצר ע"י המיקרופון בקצה המשדר של המעגל. זה מוכיח שישנם הפסדים ניכרים בקו התמסורתי עצמו, והפסדים אלו נעים כפונקציה של תדירות הורם.

אם נמצא את ההפסד התמסורתי (הנמדד בדציבלים — DB) בתדירות מסוימת בתחום השמיעה, ונשרטט את הנקודות, הרי תתקבל העקומה א' בציור 1.

ציור 1.

$$P_L = \left(\frac{E}{2}\right)^2 \times \frac{1}{R_o} = \frac{E^2}{4R_o} \quad (2)$$

$$P'_L = \left| \frac{E}{2(R_o + Z_i)} \right|^2 R_o \quad (3)$$

כאשר הקווים || בנוסחה (3) מראים שרק את ערך העכבה לוקחים בחשבון מבלי להתחשב בהבדלי הפזה במערכת.

עתה הכנסת הערכים (2) ו-(3) בנוסחה 1) מביאה לירי התוצאה

$$IL = 10 \log_{10} \left| \frac{E^2}{4R_o} \times \frac{4(R_o + Z_i)^2}{E^2 R_o} \right| \quad (4)$$

$$= 20 \log_{10} \left| \frac{R_o + Z_i}{R_o} \right|$$

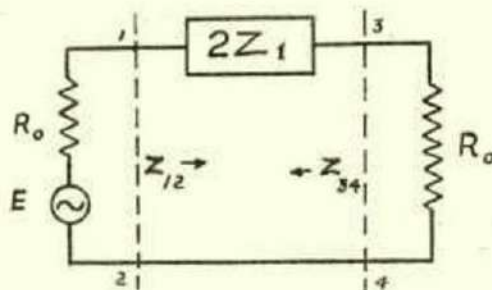
כדאי לציין כי נוסחה (4) תתקבל בכל אחת מסוגי המשתנים VII—I, ואין הבדל לכן באיזה סוג משתמים — אם לדבר ביחס להפסדי הכנס של המשחן עצמו.

עד עכשיו ציינו את הנורעות בשבועה סוגי המשחן כ- Z_i ו- Z_o , ונאמר שאלו הן ערכי עכבה הנסיון הראה שעכבות אלה יכולים להיות אחת משמונת המינים, כפי שצויר 4 מראה בבירור.

Z_2	Z_1	מין
$\text{---} \parallel \text{---}$ C_2	$\text{---} \parallel \text{---}$ C_1	1
$\text{---} \text{---} \text{---}$ L_2	$\text{---} \parallel \text{---}$ C_1	2
$\text{---} \text{---} \text{---}$ L_2	$\text{---} \parallel \text{---}$ C_1, L_1	3
$\text{---} \text{---} \text{---}$ C_2, L_2	$\text{---} \text{---} \text{---}$ L_1	4
$\text{---} \text{---} \text{---}$ C_2, L_2	$\text{---} \text{---} \text{---}$ R_1, L_1	5
$\text{---} \text{---} \text{---}$ L_2	$\text{---} \text{---} \text{---}$ R_1, L_1	6
$\text{---} \text{---} \text{---}$ C_2, L_2	$\text{---} \text{---} \text{---}$ R_1, L_1	7
$\text{---} \text{---} \text{---}$ R_2, L_2	$\text{---} \text{---} \text{---}$ R_1, L_1	8

כדי לבנות משחן מסוג ומין מסוים, צריך קודם כל לדעת את הערך המספרי ז"א גודלם של סלילי ההשראה L_1 ו- L_2 וכי קיבולם של הקונדנסטורים C_1 ו- C_2 . כמובן רצוי לדעת את הפסדי הכנס של המשחן הנדון, כדי לראות בצורה גרפית עם פעלתו במעגל ממלאת את התנאים הדרושים בקו תספורתי מסוים. פתרון לבעיה זו תתקבל בפיתוח "נוסחאות תיכנון" במין מסוים של מעגל עכבה, לפי הבחירה.

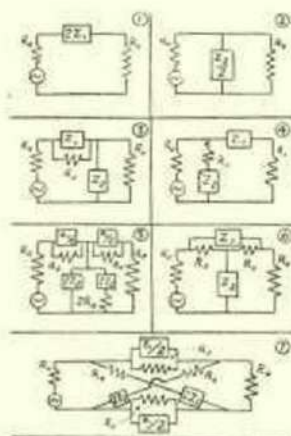
בהור הסבר פשוט, ותוך מניעת חשבון מסובך שאין

צ'ור 2

ברוך כלל קווי התמסורת האפניים של המעגלים הנ"ל, מתוכננים בצורה כזו שיהיו תלויים בשני עכבות, עכבה בסור המסומנת ע"פ רוב ב- Z_1 , ועכבה במקביל המסומנת ב- Z_2 . מוגדרים בצורה זו שהם עכבות הדדיות (Reciprocal impedances) ביחס לעכבת הקו שהיא R_o , באופן ש- $Z_1 Z_2 = R_o^2$.

כאמור תפקיד המשחן היא לגרום להפסדיניחות ישרים במעגל (בתוך תחום השמימיה הרצוי), עד כמה שאפשר. השאלה היא עתה באיזה סוג של משחן כדאי להשתמש כדי לגרום להפסדיניכנס [Insertion loss — IL] המתאימים. כדי למנוע שמוש מיותר ורוב בטימחיקה יומצא בזה הבטוי של ה- IL למשחן הפשוט ביותר — משחן סוג I (צ'ור 3).

צ'ור 3

$$IL = 10 \log_{10} \frac{P_L}{P'_L} \quad (1)$$

כאשר P_L = כח מקסימלי מהמקור לעומס מבלי משחן מוכנס למעגל.
 P'_L = כח ממשי מהמקור לעומס עם משחן מוכנס למעגל.

מקומו ברשימה זו, נוסה לפתח את "נוסחאות התכנון" עבור מין 11 של מעגלי העכבה.

$$Z_2 = JX_2 \quad \text{ו} \quad Z_1 = JX_1 \\ Z_1 Z_2 = -X_1 X_2 = Ro^2 \quad \text{לכן}$$

$$IL = 20 \log_{10} \left| \frac{Ro + Z_1}{Ro} \right| \quad \text{מתוך נוסחה (4) התקבל}$$

$$IL = 10 \log_{10} \left| \frac{Ro + JX_1}{Ro} \right|^2 = 10 \log_{10} \left(\frac{Ro^2 + X_1^2}{Ro^2} \right) \quad \text{או}$$

$$IL = 10 \log_{10} \left[1 + \left(\frac{X_1}{Ro} \right)^2 \right] \quad (5)$$

$$X_1 = WL_1 \quad \text{אבל}$$

$$F = Fa \quad \text{לכן בשעה ש'}$$

באשר $F = Fa$ איזה תדירות שהיא בתחום השמועה. $Fa =$ התדירות בשעה שיש 3 ד.ב. הפסדי כנס במשולן.

$$Ro = X_1 = WaL_1 \quad (6)$$

$$X_1 = Ro F / Fa \quad \text{או}$$

$$\left(\frac{X_1}{Ro} \right)^2 = (F/Fa)^2 \quad \text{מכאן ש'}$$

ולכן אפשרי לבסוף לכתוב את הנוסחה (5) בצורה זו:

$$IL = 10 \log_{10} [1 + (F/Fa)^2] \quad (7)$$

נוסחה (7) מראה את הפסדי הכנס בפונקציה של התדירות בלבד.

את ערכם של L ו- C מוצאים מתוך נוסחה (6):

או

$$Ro = WaL_1 \quad (8)$$

$$L_1 = Ro / Wa$$

$$Z_1 = JW L \quad \text{אבל}$$

$$Z_2 = 1 / JWC \quad \text{ו}$$

$$Z_1 Z_2 = (JWL_1) \left(\frac{1}{JWC_1} \right) = Ro^2 \quad \text{לכן}$$

$$\frac{L_1}{C_1} = Ro^2 \quad \text{יבין}$$

מכאן ש'

$$L_1 = Ro^2 C_1 \quad (9)$$

וכאשר פותרים נוסחה (8) עבור הערך של C_1 בעזרת משוואה (9) מקבלים לבסוף

$$C_1 = \frac{1}{WaRo} \quad (10)$$

נוסחאות התכנון הרצויות הם לכן מספרים (8) ו-(10). במקרה שמעונינים לקבל את הנוסחאות עבור מין שונה של עכבה, הרי הגישה לבעיה שזה לגיל, רק שהחישוב יתארך ויסתבך במקצת יותר.

יתר הכנה ובהירות יתקבל מתוך הדוגמה, שהיא אגב טיפוסית למשולן שימושי בקוי המסורת של טלפון או מתקני רמקולים:—

נתון לתכנון משולן מסוג T מגושר, מין 1, המאובר למכשיר (עומס) בעל התנגדות פנימית של 500 א.ב. רצוי שהפסד הכנס (IL) יהיה בערך 3 ד.ב. בתדירות של 4000 מחזורים לשניה.

$$Ro = 500 \quad \text{ובכן}$$

$$Fa = 4000 \quad \text{מח' לשניה}$$

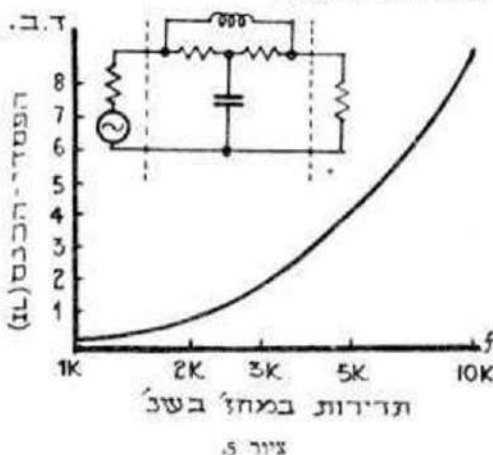
מתוך נוסחה (8) מתקבל ש'

$$L_1 = \frac{Ro}{Wa} = \frac{Ro}{2\pi Fa} = \frac{500}{6,28.4000} = 0,0199 \quad \text{הנרי}$$

וכן מתוך נוסחה (10) מתקבל ש'

$$C_1 = \frac{1}{WaRo} = \frac{1}{6,28.7000.500} = 0,0795 \quad \text{מיקרופרד}$$

המעגל המתוכנן כולל את הסליל והקונדנסטור הנ"ל, נראה בציר 5. הציר הזה מראה כמובן את העקומה האפיינית למשולן הזה. עקומה זו שרשטה לפי הנקודות שנתקבלו ע"י חישוב בשמוש הנוסחה (1), כאשר נתון כי $Fa = 4000$ ו- F זו תדירות כל שהוא בין 1000 ו-10000 מחזורים לשניה.

זה למעלה ממאתיים שנה שהדואר המלכותי באנג' ליה משך את תשוכת לבם של הפושעים. בשנת 1722 נתפס בעיר מורג'יט אדם בשם רלף ווילסון שנחשד בקשר למקרה שוד של דואר, ותובא בפני מנהל הדור' אר הכללי שחקר ארבע או חמש פעמים. כתוצאה מכך, נאסרו שני חבריו של ווילסון, ג'ון האוקינס וג'ורג' סימפסון, והוצאו להורג בתליה בעון הש' תתפוסם בשוד זה.

עובדי הדואר באנגליה נטלו תמיד חלק חשוב בהסגרת שודדים ונכלים לידי התוק ובמקרים רבים הביאו, בשיתוף פעולה הדוק מצידם, לידי חיובם בדון.

למרות שבמשפטים כאלה לא מפרסמים את חלקם של עובדי הדואר בגילוי הפושעים, הרי דבר מסור' תם לתפקידם מקבל את השומת הלב הראויה. מסו' בות ידועות אין זה מן החכמה להוויע תמיד ברבים את שמוותיהם של אנשים המספקים הוכחות למשרטה ומסייעים לה, אלא שלעתים תכופות בקבלים הם הע' נקה כספית.

העונשים באנגליה בעד גניבת דואר, ואפילו בעד גניבת סכתב אחד, הינם גם כיום חמורים ביותר.

תרגום: ברטוביה

הדואר בתקופת המעבר

י. כהן

תשלומן המנדט — קום המדינה

הועד הלאומי לכנסת ישראל

מחלקת הדואר הטלגרף והטלפון

חומר מס': 1

מחלקת הדואר, הטלפון והטלגרף של ממשלת המנדט עומדת לפני סגירה וחיסול בימים הקרובים. פרטים על כך פורסמו ב"הודעה לקהל" מס': 53 מיום 13.4.48. שלפיה צריכים להסגר משרדי הדואר לקהל ביום 30.4.48. לאחר סיום המנדט ב"16.5.1948 יופעל הדואר העברי במלואו אולם אין להשבית את השירותים גם לתקופת המעבר שבין 1 וה'15 במאי ש.ז. וכל שירות הנפסק על ידי מחלקת הדואר בנוכחית שאפשר להפעילו מיד על ידי הדואר העברי יש לעשות זאת. ההוראות דלקמן ניתנות לתקופת המעבר שבין ה'1 וה'15 במאי ש.ז.

כל פקדי ועובדי המחלקות נשארים בתפקידם. משרדי הדואר יהיו פתוחים לקהל בשעות הנהוגות עתה. שעות העבודה של העובדים וסידורי העבודה בכל המשרדים נשארים ללא שינוי. עד להוראות חדשות יקוימו שירותי הדואר העברי בדלקטן:

- א. דואר רגיל בארץ ולחוץ לארץ.
- ב. דואר רשום בארץ.
- ג. חבילות בארץ.
- ד. מברקים בארץ ולחוץ לארץ.
- ה. שירותי טלפון לפי הקיום והאפשרויות שיהיו, אין שינוי בתעריפים.

הטופסים והקבלות הנוכחיים ישארו בינתיים בשימוש, אולם יש למלאותם בשפה העברית. בולי הקרן הקיימת או כופר היישוב והותמות זמניות של מנהלת העם יוספקו למשרדים ויש להכניסם לשימוש.

כל פקדי ועובדי מחלקת הדואר נתבעים לשיתוף פעולה מלא בכדי לקיים במלוא היעילות את שירותי הדואר שהנם חיוניים לישובנו.

מחלקת הדואר הטלגרף

מ. גרבוזבסקי

תל-אביב 25 אפריל 1948

בולי מנהלת העם של תל-אביב

כאשר השלטונות הבריטיים עזבו את תל-אביב בהתחלת אפריל 1948 המשיכו להשתמש בדואר תל-אביב בבולי דואר מנדטוריים, אלא שהדביקו לפעמים בולים של הקרן הקיימת או של כופר היישוב. מנהלת העם זגה אמנם על הרפסת בולי דואר אבל אי אפשר היה להכניס ליום 1 במאי 1948 הוא יום הפסקת השירות המנדטורי. אחת הסיבות היתה גם הסודיות של ההכנה; היא היתה הכרחית מטעמים פוליטיים כשעה שהארץ נמצאה במצב

כירוע, נקבע תאריך סיום המנדט ליום 15 במאי 1948, שותקו כבר כל השרותים עוד חודש לפני סיום המנדט. שבידי האנגלים במסרה לפורר כל זכר שלטון תקין ולהשיג ליט תהו ובהו בארץ.

ביום 13 באפריל 1948 פורסמה הודעה לציבור, מס' 53, מטעם מחלקת הדואר והטלגרף המודיעה על הפסקת שירותי הדואר המנדטורי, והרי עיקר התוכן של ההודעה:

"מחוסר כל הוראה מהועדה של האו"ם לעניני ארץ ישראל שתקבע את האחריות להמשכת שירותי הדואר, מודיע המנהל הכללי של הדואר שבתוספת להפסקת השירותים אשר הודיע עליהם זה מכבר, הכרחי הוא עכ"ש לסייג את השירותים הציבוריים הבאים בתאריכים הרשומים מטה כתוצאה מהפסקת העסקים הציבוריים של הדואר.

- א. שירותי פנים יפסקו ב"15 באפריל;
- ב. מכתבים בדרך היבשה — תאריך אחרון למשלוח 30 באפריל;
- ג. מכתבים בדרך היבשה — תאריך אחרון למסירה 30 באפריל;

ג. דואר אוויר — הפסק ב"10 במאי. יש להודיע שהתאריכים הנ"ל מלווים גורמים אחדים: "מאורעות" מקומיים המפרעים את התחבורה, העכרת הדואר, איסופו וחלוקתו; האפשרות של העיכובים להגיע מבתיים אל מקומות עבודתם וביצוע תפקידיהם שם. כל השירותים יימשכו עד לתאריך המאוחר ביותר וכל הפרעה עלולה להפסיק את השירות בתאריך מוקדם יותר מאשר נקבע.

חתום: מנהל משרד הדואר הראשי "ירושלים"

כוחות השלטון המנדטורי לא עזבו את כל הארץ ביום סיום המנדט (15.5), מקומות מסוימים הם עזבו לפני תאריך זה ברצונם לנתק את הקשר בין היישובים, לכידם זה מזה, לערער את הכלכלה והמסחר ולזרוע רפיון ימים ודכאון. אולם כל מאמציהם עלו בתוהו, הצלסים והחבלים נים הערביים הפילו אמנם קרבות לרוב בקרב האוכלוסיה האזרחית אבל הקשר היה תמיד שריר וקיים. הירויות ומעשי החבלה לא השביתו את חיי המסחר והעיבוד של היישוב העברי; סיסמת החיים של אז היתה: להמשיך בכל המאמצים את החיים הסדירים עד לגזיון! מנהלת העם קבלה על עצמה את תפקידי השלטון במקום מות שנעזבו על ידי הבריטים והפעילה בכל היישובים היהודיים את השירותים ובין השאר גם את שירותי הדואר. והרי תוכן החומר שהוצא ע"י הועד הלאומי לכנסת ישראל:

בולי מנהלת העם של תל-אביב

בולי מנהלת העם של ירושלים

המצב בירושלים היה שונה מן המצב בשאר חלקי הארץ, כי הבורה היתה במצור ומנוחת מן הישוב. בראשית מאי התנהלו עדיין קרבות במבואות העיר ורק ב-9.5.48 הצליחה מנהלת העם לפתוח את שלושת סניפי הדואר בעיר: רחביה, מאה שערים ומחנה יהודה. אותו יום הוצאו למכירה שלושה בולים, שהיו יחד עם אלה שהוצאו אחר כך, בשימוש עד 20.6.48. רק בתאריך זה, חודש וחמשה ימים אחרי קום המדינה, כשנפרצה הדרך לירושלים היתה אפשרות להביא את בוליה הראשונים של המדינה אל הבורה.

קיימת שלוש הוצאות של בולי ירושלים:

א. הלשכה הראשית של הקק"ל בירושלים מסרה לרשות מנהלת העם את ההוצאה האחרונה של בוליה החדשים:

החזרתה האחרונה של תקופת המעבר בשביל כל בחי הדואר

בולי הקק"ל עם הדפס'רכב דאר היו במכירה ובשימוש בסניפי הדואר מיום 25.48 עד 14.5.48 ומתוך היה להשתמש בהם עד 22.5.48.

שונה הוא הדפס'רכב של המלה דאר בתל-אביב מזה שהוטבע בחיסה. חותמת תל-אביב היתה של גומי מעשה-יד והמלה דאר הוטבעה בדיו סגולה וגם בדיו אדומה. לעומת זאת הוטבעה בחיסה המלה דאר בתוך ציגול ורק בדיו שחור.

כאשר אול המלאי של בולי הקק"ל בחיסה הועברו לחיסה בולים מתל-אביב עם הדפס'תל-אביב; גם במי קומות אחרים השתמשו בבולי תל-אביב והם נפוצו בכל הארץ.

בולי מנהלת העם של ירושלים

בולי ראשון לציון

ראשון לציון המרוחקת כ־20 ק"מ מתל־אביב ומחברת אליה בכביש העובר בין פרדסים ושכונות ערביות. בעת המאבק על העצמאות היה הדואר אליה וממנה נשלח פעם או לכל היותר פעמים בשבוע. הסלפון והטלגרף לא פעלו

בול ראשון לציון

כלל. נוסעים ומשא הוסעו במכוניות משוריינות בלבד. המועצה המקומית דנה במצב שנוצר והחליטה להקים שירות דואר־אבספרס משלה בעזרת המכוניות המשוריינות שהילכו בין המושבה ותל־אביב. נקבע תשלום של 40 מא"י למכתב שנשלח בדרך זו והדפוס בולים מיוחדים למטרה זו. ועדה מיוחדת מטעם המועצה פקחה על הכנת הבולים, הדפסתם והשימוש בהם. עם הפסקת השירות הושמדו הנלופות, החותמות והשא"ריות. פעולה זו צוינה בפרטיכל מיוחד. קבלת המכתבים ומכירת הבולים נעשו במטבח הפר"עלים בראשון לציון וב"פילס" בתל־אביב. הדואר היה נשלח פעם ליום בשני הכונים וחולק ע"י שליחים מיוחדים.

בולי נהריה—חיפה

נהריה בהוותה מנותקת מכל מרכז יהודי בדרך היבשה נאלצה לקיים את הקשר עם היישוב בדרך הים. כל צרכיה סופקו ע"י שירות שהיו מהלכות בין המזח הארצי שהוקם על שפת ימה ובין נמל חיפה. גם שירותי הדואר פעלו בדרך זו. המכתבים הועברו לחיפה, שם נמסרו בבית הדואר ונשלחו בדרך הרגילה לתעודתם.

כל הפיקוח והטיפול בעניני הדואר היה בידי המועצה המקומית. תחילה הוכנו חותמות מיוחדות: "הגליל המע" רבי המנותק, נהריה" שהוטבעו על המכתבים היוצאים מנהריה. נגבה תשלום נוסף של 10 מיל עבור המשלוח לחיפה בדרך הים. מן ה־25 באפריל 1948 ועד חידוש הק"

על בולים אלה מצוידת מפת הארץ (מפת החלוקה) והם נקראים: מפת מדינת היהודים. בולים אלה היו בעלי שלושה ערכים. 5, 10, 25 מא"י. הם צוידו על ידי הצייר א. לוסטוג ז"ל שנפל בגוש עציון. תשעים אלף בול ממין זה הודפסו בדפוס בהדפס־רכב ד א ר.

ב. כשהתברר שבולי ההוצאה הראשונה חולכים ואזולים נגשו להדפסת הוצאה חדשה מן הנלופות הקודמות. בהוצאה זו שהופיעה ב־10.5.48 יש שני שינויים לגבי ההוצאה הראשונה: 1. בהוצאה הראשונה הודפס הדפס־הרכב של המלה ד א ר למעלה והערך הכספי למטה; בהוצאה השנייה הודפסת גם המלה ד א ר למטה.

2. בהוצאה הראשונה היה הבול של 10 מא"י מודפס על גיר כחול. בהוצאה השנייה, בגלל מחסור בגיר כחול בירושלים הוצורה, הודפס בול זה על גיר צבוע כחול.

ג. כשהורגש מחסור בבולי 5 מא"י הוצאה ביוני 1948 הוצאה שלישית שכללה רק בול אחד בעל ערך 5 מא"י. כמות קטנה מן ההוצאה הזאת נמכרה לשימוש בולים. אלה הם איפוא הנדירים בבולי ירושלים.

בולי קק"ל עם הדפס־רכב ד א ר מהחיים, איפוא, את מרבית בולי המעבר אי כפי שהם נקראים: בולי מנהלת העם.

לבולי המעבר שייכים גם:

1. בול צפת;
 2. בול ראשון לציון;
 3. בולי נהריה—חיפה;
 4. בולי דואר השליחים בחיפה;
 5. בולי הקונסול הצרפתי בירושלים.
- על בול צפת ראה חוברת מספר: 1, מאפריל 1953.
על בולי דואר השליחים ראה חוברת מספר: 11, מסביב

דואר 1953.

בול צפת

בולי הקונסול הצרפתי בירושלים

עם הפסקת שירות הדואר המנדטורי בא"י החל מאפי' ריל 1948, נשארו תושבי ירושלים מנותקים מהעולם החיצוני, כדי למנוע ניתוק זה של נתיני צרפת עם מדינתם ארגנה הקונסוליה הצרפתית בירושלים שירות דואר משלה, בהסתמכה על חוק יסן משנת 1781 המקנה בשעת

בולי הקונסוליה הצרפתית, ירושלים

חירות סמכויות נרחבות לכא כח צרפת במזרח הקרוב, החליטה הקונסוליה להוציא בולים מיוחדים שימששו את משלוחי הדואר של אזרחי צרפת תושבי ירושלים, הבולים נמכרו בקונסוליה ולנתיני צרפת בלבד, שירות זה פעל עד סוף יולי 1948, הדואר היה נשלח בדרך האוויר, ונסיים בהוצעה האחרונה שפורסמה ע"י מנהלת העם לפני קום הממשלה הוגנית עם הכרזת העצמאות, וזו לשונה:

מנהלת העם

מודיעים בזה כי בולי הקק"ל בתוספת החותמת דאר המשמשים עתה בתור בולי דואר יוצאו מהשירות אחר גמר העבודה ביום ששי 14 במאי 1948.

לאחר 14 במאי 1948 אין להשתמש בבולי הקק"ל קימת לישראל בתור בולי דואר.

החל מיום ראשון 16 במאי 1948 יימכרו בכל משרדי הדואר וסוכנויות הדואר בולי הדואר העברי, סוגי הבולים הם: 3, 5, 10, 15, 20, 250, 500, 1000 מא"י.

צבי פרידברג

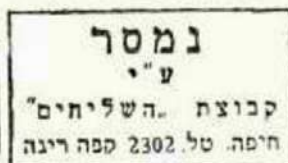
מנהל הכללי של הדואר הטלפון והטלגרף וכיצד נוצרו בולי מדינת ישראל הראשונים ראה חוברת מספר: 2' 3' יוני 1953.

בולי נהריה'ה'ה'ה'

שר הובשתי עם מרכז הארץ (יוני 1948) השתמשו בבולים מיוחדים לשם גביית התשלום הנוסף, הבולים הוצאו ע"י המועצה הטקומית נהריה בתוקף החלטה רשמית, התשלום היה 10 מיל עבור מכתב הגיל 50 מיל עבור מכתב רשום, גם עבור מסירת המכתבים שהגיעו לנהריה נגבה תשלום נוסף של 10 מיל, למטרה זו השתמשו בתור המור עצה שהודבקו על המכתבים והוחתמו בחותמת הדואר, סדרת בולי נהריה מונה 3 בולים בערך 10, 20, 50 מיל וכן הוצאה צמדת זכרון ליום הכרזת העצמאות.

(בולי דואר השליחים בחיפה ראה חוברת מספר: 11 מספרואר 1953).

השופט האנגלי, שהענין הובא בפניו, נעתר לבקשת הבורר וקצין המשטרה והסיל על הנאשם עונש מינימאלי של חודש מאסר.

לאחר שריצה את עונשו, הפך הפקיד לעסקן פרוטסטנטי והקדיש את חייו כדי להחזיר אנשים שסרו מהדרך הישרה.

ר.מ.ר.

לפי חוקים וחוקים בארץ ישראל מאת ד, תדור.

לאחר מלחמת העולם הראשונה עבר בדואר ירושלים פקיד ערבי-נוצרי שהיה נוהג לפתוח את המכתבים הרשומים ולהוציא מתוכם סכומי כסף, לילה אחד חלם, והנה ישו הנוצרי ניצב ממולו ומוכיחו על דבר הגניבות אשר ביצע, ישו התרה בו לכל יוסיף לעשות כן, ונסה גם לתנוק, הפקיד התעורר בתוך צעקה ומיהר אל הבורר להתחזות על מעשיו, הכור מר, לאחר שהרגיעו והסביר לו, כי "מודה ועווב ירוחם", מסר את הדבר למשטרה.

בקורת רשיונות הרדיו

מ. חנין

כמובן על הדבר לתא הרדיו המחוזי, וקבלת מס המותרות מותרות לו כדי שיוכל למכור את המקלט מחדש. לכאוריה, הכל כאן בסדר. מה כאן לא כשורה?

בידי הקונה הראשון נשאר רשיון בעל תוקף, וברשיון זה יוכל להשתמש במקלט אחר שיקנה אותו ממקור בלתי רשמי. מצד אחד הכל כשר וישר! מחזיק מקלט ברשיון בעל תוקף, אלא מצד שני משתמש הוא מתשלום מס מותרות.

ומשתמשים יש רבים, וכ"גיבור" נראה זה המצליח. לפי אומדן זהיר אני מעריך ש"עד 30 עד 40 אחוז מכלל מחזיקי המקלטים בארץ, עדיין משתמשים מהוצאת רש"י יונת, ונהנים מן ההפקר.

הצעות

כדי לייצל ענף זה הנחשל במידה מסוימת יש צורך במינויים של מנהלי מדורים איזוריים (נוסף לתאים המחוזיים) שלרשותם כלי רכב מתאימים בזמן הדרוש (כדי שיוכלו להגיע לכל מקום) אשר יתכננו ויארצו; סריקות מלאות בכל מקום מדי פעם; גביית של פינויים; בקורת ספרי הרדיו אצל בעלי רשיונות סוחר; וכו'.

הסברה

יש להעביר הסברה מקיפה בקהל בנוגע להוצאת רשיון יונת (מודעה לקהל בבתי הוואר בלבד אינה מספקת כי האיש הרגיל אינו קורא בה) להדריכו כיצד ואיך יש לנהוג בהפצת כתובות, כמו: "אל תשתמש ברדיו לפני שהוצאת רשיון מהדואר", "אין כל קושי בהוצאת רשיון", "אין צורך לבוא לוואר ולעמוד בתור, אפשר לסדר הכל באמצעות מכתב", "אפשר לסדר את התשלום ע"י חשבונית בבנק הדואר", "אם הבאת מקלטך לתקוף, הבא אתך גם את הרשיון" וכדומה. והעובר על הנ"ל... וכו', וכן מעל בד הקולנוע, בעתונות, במדריך הטלפון, ובקול ישראל.

פרסומות

להנחיה, כמו שכבר הוצע פעם, פרסומות מסחריות ברדיו, ושמנהלי האיזוריים ישמשו גם כסוכני פרסום שיואנו לאיסוף המודעות (הכנסה כדאית).

תשלומים מרוכזים

כדי לתקל על הקיבוצים או מוסדות אחרים המסדרים תשלומיהם עבור רשיונות הרדיו שלהם במרוכז, אפשר לפי הצעתו של מזכיר קיבוץ מסוים, לקבוע תאריך אחד וקבוע בשנה לתשלום, — לכל קיבוץ או מוסד לפי בקשתו. באופן מעשי אפשרי הדבר, וכמו שכבר נאמר, יקל סידור זה על המוסדות הנ"ל, מאידך לא יהיו פינויים בתשלומים.

הטיפול בבקורת רשיונות הרדיו בערי השדה ובמושבות הינו, בלתי מספיק בגלל מחסור באנשים קבועים בתקן. מתעסק בזה מנהל הדואר במושבה. פקיד ההמחאות או פקיד אחר בערי השדה ללא התמדה וקביעות. ותמיד יש עיכובים ופינויים, שלא באשמתם. כי אין בידי פקיד יום אלה, שתפקיד הרדיו הוא אצלם תפקיד נוסף, ואין כידם למלאו ביעילות הדרושה.

אם נעשית פעם סריקה, הרי הסריקה היא חלשה מדי ואינה עקבית במידה הדרושה. והכל מחוסר זמן ותקציב. אין תחבורה סדירה ליושבים מרוחקים — וקשה להגיע למקומות שונים, ומכשירי רדיו יש למכביר בכל מקום. ישנם בתים שנמצאים בהם כמה מקלטים ואין מחזיק המקלטים יודע, פשוט אינו יודע, שיש צורך להוציא רשיון עבור כל מקלט שבידו.

מבניות מתרוצצות ומכשירי רדיו נעים בהן. מיהו מבקר הרשיונות במכוניות הללו?

יש המשתמשים במקלטים המופעלים ע"י סוללות, ואין הם מודיעים לוואר על כך, וכמובן גם לא מוציאים רשיונות. והסיבה הניתנת, לאחר שהם נתפסים, היא: "לא היה חיבור לרשת החשמל". ומוציאים רשיון אך ורק מיום החיבור לרשת...

בקורת ספרי הסוחר

הבקורת בספרי הרדיו אצל בעלי רשיונות הסוחר נע" שית אך ורק על המלאי הנמצא בחנות. אלא אין כל ידיעה על הנעשה בביתו ובמחסנו של הסוחר. אם כבר הושגה בזמן האחרון התקדמות ניכרת ברישום המקלטים למכירה או לתקוף, הרי רישום המגורות נתקל בהתנגדות מסוימת מצד הסוחרים, והם מנסים להוכיח באותות ובמופתים שאין רישום מגורות נעשה באף מקום בעיר, ואפילו רישום המקלטים בערים איננו כל כך מדויק כמו שדורשים מהם ב"פרובינציה".

ועוד מספרים הסוחרים שקיים סוג של יצרנים: מתקני רדיו פרטיים, שלא רק שאין להם רשיונות סוחר, אלא הם גם מייצרים מכשירים ומוכרים אותם ללא כל פיקוח. והנם בבחינת חוטאים ומחטיאים את הרבים. וכמו שבעלי רשיונות רדיו פרטיים מתמרברים בכל הזדמנות על זה ששניהם נהנים מהתוכניות ללא רש"י יונת, כך מתאוננים בעלי רשיונות הסוחר על הסכנאים הנ"ל המסתובבים בבתיים ומהם לא דורשים שום רישומים. ומה על השימוש החפשי ברמקולים שפעם היה דרוש רשיון עבור השימוש בהם?

מס מותרות

אחר קנה מקלט אצל סוחר מסוים. הוציא רשיון ומלא את כל הפורמליות כדרוש. לאחר זמן מה התחרט על הקניה והחזיר את המקלט לסוחר. זה האחרון מודיע

כביל תת ימי

יעקב גרינוולד

לבסוף, נשלח עוד כביל אחד, וזה הצליח לחבר באופן סופי את אירלנד וניו־פאונדלנד ב־27 ביולי של שנת 1866. מאז הונחו כבילים רבים ורבים הוצאו מהשימוש. שכלולים שנעשו בשטח הרדיו פתחו אופקים חדשים ואפשרויות חדשות בכל ענפי הטלקומוניקציה. חילוקי דעות על צורת הקשר הטוב יותר: הכביל או גלי הרדיו, הפחיתו לא במעט את חשיבותו של הראשון. הכביל חדל להיות האמצעי היחיד של קשר טלפוני או טלגרפי.

אם כי בתקופה האחרונה הושם עיקר הדגש על משדרי הרדיו, נחתם זה לא מכבר חוזה מענין בין אנגליה, ארה"ב וקנדה. לפי חוזה זה, יניחו כביל תת ימי חדש ועל ידי כך חושבים לקדם קשר טלפוני וטלגרפי שלא יהיה תלוי בהפרעות אטמוספיריות. העבודה תעלה 12 וחצי מיליון לירות שטרלינג.

הבעלות על הכביל תהיה מחולקת באופן פרופורציונלי להשקעה לפי החוזה המשוולש. מסתבר שארצות הברית ישיקיעו 50% ממחירו, אנגליה 41% וקנדה 9%. פרט מענין אחר, שהכביל יוכן ע"י הבריטים בעיר גרינביץ' בבת־הרושתיבת למפעלי "סימנס".

אם לא תהיינה תקלות, יתחילו בעבודת ההנחה בקיץ 1955 והיא תסתיים בחודשים האחרונים של שנת 1956. הכביל יונח לאורך של 2,000 קשר ימי, בין אובן שבסקוטלנד לניו־פאונדלנד ומכאן יחובר כביל אחר המו" ליר עד לנחסקווייה. ומכאן יועברו האותות באמצעות גלי מיקרו (גלי רדיו קצרים מאוד). הכביל יוסיף 29 אפיקים נוספים לקשר בינלאומי זה.

הבריטים צאים מאוד על חלקם בביצוע העבודה. הם לא רק המכניסים את החלק הגדול של הכביל, אלא גם יניחוהו במצולות ים. לעבודה זו מיחסים חשיבות איסטרטגית צבאית ומקצועית כאחד.

כדאי לציין עובדה מענינת שהפעם לא ישתמשו באונית מלחמה אלא באונית מיוחות שמתקן בה ציוד מתאים. שם האונייה "מונרך". "מונרך" שייכת להנהלת הדואר והצוות שלה הוא חלק מעובדי מחלקת ההנדסה של הדואר הבריטי. תפקידה יהיה לעבור את הדרך בין שני חלקי העולם ולקשור אותם בקשר של נחושת ועופרת.

ברם, הדברים אינם כה פשוטים וחלקים. לצוות "מונרך" יש בעיות משלו. כבר עתה נתגלו חילוקי דעות בין הצוות לבין הנהלת הדואר, דבר שהובא לדיון בפרלמנט הבריטי. עלון של איגוד עובדי ההנדסה של הדואר מביא את נאומו של ציר הפרלמנט מזכיר איגוד הדואר לשעבר מר יוהן אדוארדס שאמר:

"חבל שלנושא חשוב זה לא הוקדש הזמן המתאים לויכוחים. אף על פי שכולנו מסכימים שזהו צעד גדול בהיסטוריה של הטלפונים לא הודגש הדבר שמדובר כאן בהשקעה של למעלה מששה מיליון ל"ש.

התפתחות הטלקומוניקציה הגיעה לממדים כאלה, שאין פלא בכך שאנו מסוגלים להתקשר באופן טלגרפי או טלפוני עם כל חלקי תבל. סבורים שהציור והפסל סמואל מורס, ממציא שיטת הטלגרף שנקראת על שמו, היה הראשון שנשא בחובו את הרעיון לקשור בקשר טלגרפי את כל חלקי העולם. אבל מחמת מחסור בכספים לא הצליח לבצע את משימתו. "אני רצון מחמת מחסור בכסף" התבטא פעם מורס בשנת 1839. רק כעבור 11 שנה הונח הכביל התת־ימי הראשון בין קאלי שבצרפת ודובר שבאנגליה. הכביל עמד ביעילות ודרכו נשלחו ידיעות בין שתי המדינות. עד שדיג שברו בעת ששלה אותו ברשתו. אך הכביל הספיק להוכיח את חשיבותו ואחרי זה הונחו במצולות ים כבילים חדשים.

ויכוח מקצועי התלקח סביב השאלה אם אפשר להעביר כביל בין אירופה ואמריקה. רבים טענו, שאין כל אפשרות להוריד כביל למצולות ואחרים סברו, שאם אפילו אפשרי הדבר, הרי האותות החשמליים לא יגיעו למקום המיועד. העבודה הנכבדת של הנחת כביל נמסרה ע"י חברה אמריקאית למהנדס בריטי בשם צ'ארלס בראיט. ב־6 באבגוסט 1857, יצא לדרך שתי אוניות מלחמה: אמריקאית בשם "גיאנרה" ובריטית בשם "אנמון" — עמוסות כבילים. אחרי שהאוניות עברו בקרשי 160 ק"מ, נאלצו לנטוש את הכביל בתחתית הים. מכיון שקרה אסון... הכביל נשבר. המומחים מצאו, שטיב הכביל לא היה משובה, והיה צורך בכסף רב כדי לקנות חדש.

ביוני 1858, הפליגו האוניות שנית, אבל הפעם קרה אסון יותר גדול. סערה גדולה שנמשכה שבועה ימים, מצאה אותן באוקיינוס האטלנטי. אניה אחת טולטלה בחור"קה, כמעט שקעה והכביל אבד לה, ובשניה נחרס ונהרס הכל ואף כמה מאנשיה נפגעו.

היה קשה להתאושש אחרי מכה כה גדולה. ההוצאות הכספיות המרובות הביאו לידי יאוש. למרות זה הת"רגן נסיון שלישי. נמצאו אנשים אשר האמינו במפעל זה ונתנו את כספם לקנית כביל חדש. בפעם השלישית הפליגו האוניות אל לב האוקיינוס לביצוע אותה משימה בהנהלתו של בראיט.

בשמיחה רבה הביאו את קצוות הכביל למקום שנקבע מראש. מלכת אנגליה, בזמן ההוא, ויקטוריה הגדולה, שלחה מברק ראשון לנשיא ארצות הברית. זו הייתה הצלחה שאין לתאר והוכחה מובהקת שאפשר להעביר ידיעות ע"י זרם חשמלי. הכביל עמד כחודשיים, העביר 732 ידיעות, ושוב קרה משהו — הכביל פסק לעבוד. תוך שנתיים נוסדה חברה חדשה, ובשנת 1865 הפליגה אנית ענק "גרייט־איסטרן" הגדולה ביותר בזמן ההוא, עמוסה כביל, הפעם היה הכביל חזק מאוד. משקלו היה 4,000 טון, אורכו 3,700 ק"מ. אבל שוב אסון... הכביל נשבר ל.

עצומותיו לדואר בקשר להענקות בעת ענינת האוניה באר וזר הדולר. עד כמה שידוע לי ענה הדואר כי לא יוכל לשלם הענקת כזאת באומרו: הסידורים הקיימים באוניה אינם מחייבים הוצאות מיוחדות לעובדים המבלים את זמנם ביבשה, פרט לפעילות הקשורה בחופשה ואשר תהיה נתונה לרצונם ולשיפוטם של האנשים.

זהו התשובה אשר ניתנה, אולם לדעתי תשובה זו אינה הגיונית כל עיקר. דומני שאם אנשים נעדרים מבתם זמן רב יש לאפשר להם תקופת מנוחה ביבשה. יהיה זה פיצוי מה אם נאפשר להם בלכתם ביבשה לאכול ולשתות או לעשות משהו אחר, יחד עם זאת להכיר בעובדה כי דבר רים אלה עולים בארצות הברית הרבה יותר מאשר בבית. עי תקוה כי הארגונים הנכבדים ידונו בבעיה זו.

כאשר לנקודת השניה, הנה, לדעתי, היא טרם הועלתה לדיון, אף על פי שהיא מהוה מקור להתמרמרות בקרב צוות אוניות הכבילים. בדרך כלל בהמצא אוניות הכבילים בתפקידה נעשית טעינת הכבילים ע"י עובדים מקומיים, אולם במקרים מסוימים בהמצא האוניה בארצות הברית עושים את עבודת הטעינה אנשי הצוות עצמם. פעולה זו נעשית במקומות בהם שכר מפרקי וטועני האוניות הוא מארבע עד שבע פעמים גבוה משכרם של אנשי הצוות. אני מקוה שבמקרה כזה בו אין אפשרות להטעין את הכביל ע"י עובדים מקומיים תסכימו רבותי הנכבדים כי יש מקום להתמרמרות מצד אנשי הצוות.

בכל אשר אמרתי בבעיה זו אין לשכוח כי לדעתי יש לנו בצוות אנשי אוניות הכבילים מפקדים ופקידים נהדרים אשר קשה למצוא דוגמתם בעולם. בטוחני כי הם יעשו גם הפעם עבודה מושלמת כאשר עשו זאת בעבר. אל נא

דומני שסיבת התענינותי בנושא זה ידועה לכל. ביחוד שמחתי לשמוע את הודעת סגן המנהל הכללי של הדואר שהנחת הכביל תיעשה ע"י אוניות הכבילים "מונרך". עד לכניסתי לשרות המדינה בשנת 1937, היה לי הכבוד לייצג במסגרת הטרייד-יוניון (האיגוד המקצועי) כמעט את כל העובדים של ה"מונרך".

עלינו להודות כי אנו רושמים לפנינו הלילה הישג עצום המשקף את שאר הרוח של האנשים המשרתים בדואר. נאמר לי כי כל קו הגנה אינו חזק יותר מן הנוטר, ומוצב לשמרו. לדעתי אפשר לומר דבר זה גם לגבי כל סוג של שרות. כושרם ונאמנותם של העובדים הן הן אשר אפשרו את ביצוע הפעולה ועליהן מוטל התפקיד להכתיירו בהצלחה.

אין בדעתי להאריך, אולם ברצוני להביא לידיעתכם כמה נקודות בקשר לאנשי הצוות של אוניות כבילים. ידוע לנציג הנכבד של וסטבוירי (סיר ר. גרימסטון) כי בשנות מלחמת העולם מלאו אנשי השרות את חובתם בגבורה, אולם אם בעתות שלום עבודתם קשה ולעיתים אף מאוד בלתי נעימה, אני תקוה כי בהעשרת סדור קבוע לשרות חדש זה יובאו הדברים בחשבון.

העובדות היוזעות עד עתה, מראות כי תקופת העדרם של אנשי "מונרך" מן הבית בעת הנחת הכביל הטרנס-אטלנטי תהיה ארוכה מן המקובל בשרותי הדואר ויש לקוות כי שלטונות הדואר יחשבו על כך.

ברצוני להתרבות ביחוד בשתי נקודות: קיים כבר גסיון מה בקשר להעברתה של האוניה מניחת הכבילים "מונרך" והיא כבר בקרה בנמלי ארצות הברית. הנני מבין כי האיגוד הנוגע בדבר: איגוד ההנדסה בדואר, הגיש את

חדור מכתבים רשומים בבית המיון המרכזי תל-אביב 1939

יטיל עוד הפעם אור יקר על אנשי השרות של הדואר אשר שרתוהו עד כה באמונה.
הנאום משקף בעיות מספר המתעוררות עוד לפני התחלת העבודה אולם יש לחשוב שכל הבעיות תפתרנה והעבודה הגדולה בעלת החשיבות הרבה תוצא לפועל.

תבטלו את התלהבותם בגלל תוספת קטנה, אנשי הים רגילים לומר: אל תקלקל את האוניה בגלל מחצית הפרוטטה, ועל אותו משקל עלי לחזור ולומר אל תבטלו את התלהבותם של אנשים נהדרים אלה, זהו מפעל נשגב ואני בטוח שכל אנשי הבית מתפללים להצלחתו כיון שביצועו

חלוקת מברקים באמצעות אופנועים

ד. מ. רודניצקי

אלה רגלי בעוד שהנהג ממחין לו זמן רב במכונית. (נוכחתי פעם באחד המקרים בהם ישב הנהג במכונית והמתין לשליח למעלה מרבע שעה — אחת הסיבות העיקריות להתמהמהות המכונית בדרך).

לאור האמור לעיל, רצוי היה לעיין באפשרות של חלוקת מברקים ומכתבים דחופים באמצעות אופנועים. בתחילה, לשם נסיון, הנני מציע להכניס לשימוש אופנוע אחד של כוח סוס אחד עם דושות, או של כוח סוס ורבע (רצוי מטיפוס "למברטה", בשל היתרון שהינו מצויד בגלגל רזרבי למקרה של תקר בדרך). יש לבחור באחד מן השליחים המבוגרים, שיהא בריסמכא, רציני ואחראי למעשי; למנותו לשליח רוכב אופנוע ולהעלות במקצת את משכורתו.

אם שיטה זו תצלית, יחולו שינויים מרחיקי לכת במהלך העבודה במדור השליחים, כי אופנוע אחד שקוי כנגד חמישה זוגות אופניים. מברקים ומכתבים דחופים יימסרו לבעליהם במהירות, השליחים לא יכלו את כוחו תיהם ויוכלו לצאת לחלוקות נוספות. לאופנוע קי של כוח סוס, או סוס ורבע, יש יתרון גדול, שאפשר להכנס בו לרחובות של מדרגות, לשבילים, מעברות, סמטאות צרות ושאר מקומות שאין בהם אפשרות כניסה למכונית ובשל ההוצאות המועטות אפשר יהא, לאחר מכן, לדון בדבר הכנסת אופנוע נוסף לשימוש השליחים.

ברגע האחרון נודע לי כי הנהגלה יודעת מכל זה ובקי רוב יונהג שרות אופנועים (כנראה מהטיפוס האיטלקי "למברטה") בתל אביב. נשאלת כעת השאלה, מדוע לא יונהג שרות כזה גם בירושלים העוקקת לו מכל הבחינות?

כידוע עוסקים אנו בתכניות לשיפור מהלך העבודה במברקה ומיגעים את מוחנו במחשבות כיצד להעביר מברקים במינימים של זמן, אולם מה בצע, למשל, במברק מלונדון שהגיע לירושלים תוך שעה אחת, אם משעת קבלתו בירושלים ועד למסירתו לידי המועדן עובר זמן? ניכר, במדור השליחים עושים כמובן את כל המאמצים כדי למסור את המברקים והמכתבים הדחופים לבעליהם במהירות האפשרית, אלא שלעיתים תכופות נתקלים מפקחי השליחים בתקלות כגון: מקרים שבהם חלו שליחים לפתע, או שהלכו לשירות מילואים, אופניים שנתקלקלו, מכונית שאירע בה תקר, עומס עבודה פתאומי ועוד. כמו כן הולכת העיר ומתרחבת, בשל השלמת בנינם של השינויים החדשים. שיכונים אלה נמצאים, בדרך כלל, במקומות מרוחקים, והמכונית היחידה העומדת לרשות השליחים אינה מספיקה לחלק את החומר לכל קצוות העיר, ויש צורך לשגר שליחים באופנים למקומות מרוחקים (עם הרבה מברקים שיש לחלקם בדרך עד למקום המרוחק, כך שאין אפשרות לנסוע לשם באוטובוס). בשל כך שוהים הם בדרך שעות רצופות וחוזרים למשרד עייפים עד כי אינם מסוגלים לצאת לחלוקה נוספת, בתנאים הטופוגרפיים של ירושלים, עיר של הרים וגבעות, עליות ומורדות, קשה להשתמש באופנים; גם השימוש במכונית אינו פותר את הבעיה, כי משום הרצאותיה הטרובות, ובגלל שצורכת היא שני אנשים, אין אפשרות להעסיק שתי מכוניות. יש להתחשב גם בעובדה שבמקומות רבים, כגון בשכונת מאה שערים, בית ישראל, ה"נחלאות", שיכונים קטמון, שיכון העולים בקריית יובל (בית מומיל) במעברות, אין גישה למכונית, והשליח נכנס למקומות

קורא נכבד,

החל מחודש זה עלה מחיר החוברת הבודדת ל-100 פ"ר, המחיר למנויים יהיה מעתה — 1 ל"י לשנה.

מבוש כבעל-חטא. בתחתית תבת-הדואר
מתחבא, חשוב כמת, מכתבון בלי בול ותואר.
(איזה ערך בעולם
לנוסע בלי חפתם?)

האזינו: יש ויבך בו, במכתב, לבב-אדם,
מר, פצוע וזכדם.

חיל ורעד יאחזוהו: עוד מעט, והוא נתפס:
"יודיד, היכן ה'פאס'?"

— "שמע!" — נוזף בו עב-הכרס בלשון-של-אשכנז:
"חסונך ראוי לקנס!
כלום מותר לצאת הדרכה
בלי דרכון, בלי 'חרכא'?"

— "לא! חלילה!" — מתאנח בן-העני, שבע-זלזול:
"המכתב הכי-פקח לא שווה פרוטה בלי בול!
הוי, היטב אני יודע (כי הרי אינני תם):
טוב ממני לנוסע עם שג'אות — אך עם חוזהם!"
* משלי אליעזר שטיינברג, עברית: חגית רייכמן,
הוצאת ספרים ג. טברסקי, חברה בע"מ, ת"א-תש"ד.

דפים מוגשים ע"י

ש. אלארי

נוסע *

בליל-נוסעים, אנדרלמוסיה: עשירים ואביונים,
בני צרפת וארץ-רוסיה, ותורכים, ורומנים.

ומובן, דבים עד גודש
גם אחינו, עסיקודש...
(אלא מאי? יסט עשנו —
ויהודי ישב תחתיו?
סע, אחי, מכפר וקרתא —
כי לכך נוצרת?)

ונוסעים, נוסעים בלי סוף... גל חדש בכל שעה רץ!
אנשים, נשים וטף, גם משכיל גם "עם-הארץ"...
הנה כאן אחד עב-כרס, גביר גדול, לפי אמדן
(אלא לארדוקא למדן):

מנופח מרוב-היהר, מדבר הוא לועזית —
בלשון אשכנזית.

ובכלל, סביב — קלחת: בליל-שפות של דור-פלגה!
הטעמים, כולם גם יחד, מדברים בלי הפוגה:
זה מסיח אהבה, זה עוסק בסחר,
זה בכלל גובב שטויות ודברים בלי שחר;
זה חסד-חשוב-הקק,
זה פשט בדתן ולץ.

והיכן אותו יריד של זקנים ונוער?
בספינה? חלילה, לא! בתבת-הדואר!
מלוכס פה כל אחד
מעל-דרך מיוחד.

שקוראים מעט פה לו — ובשביל בקורת-גבול
יש דרכון לכל נוסע, הלא הוא הבול.
ומבטח לכל נוסע: במאוחר או במוקדם,
הוא יבוא למחוז-החפץ בעזרת רבון-עולם,
הפוסק והקובע,

מי נשאר — ומי נוסע,
אך לא כל באי-תבה —
ארחתם כליכך שלות.

הסלפונאי העיוור

מפה ושם...

— ליקוטים —

ש. מ. זאל

פרק ב"הלכות משרדים"

באחד המוסדות הציבוריים הגדולים במיפת דרשו הפקידים להתקין על שולחנות עבודתם טלפונים פנימיים לשם ייעול העבודה. לגבי אחדים מהם אושרה הדרישה והטלפונים סופקו.

במשך פרטי המעסיק מספר ניכר של עובדים דרשו הוצע מהמעביד לספק לפקידים עטי "גלובוס". הדרישה נדחתה והמרידות היתה גדולה.

מאלף הוא עליך ה"שיעור" שנתן קונסול כללי של אחת מנציגויות החוץ הגדולות בקנדה לפקידיו. אותו קונסול שם אל ליבו כי הפקידים נוהגים להתרוצץ במשך כל שעות היום בחדרי הקונסוליה כשבידיהם מכתבים "יוציאים" מיועדים למשלוח. אחר חקירה קצרה הוברר לו כי פקידיו בחלו בליקוק בוליים המכתבים בלשוניותיהם ונהגו לפנות אל החדר היחיד בו נמצא גליל מרטיב להדבקת בוליים. כשביקש את מזכירו לדאוג לכך שהנהגה יפסק הוסבר לו בעדינות כי הפתרון הטוב ביותר הוא — הזמנת כמות גלילים כאלה כמספר הפקידים במקום.

למחרת היום השתוממו העובדים למראה סגן הקונסול שהופיע עם שעת התחלת העבודה כשעל שכתו מטלטלת מצלמת "רול־פלקס" יקרה, מצוידת במגנט ברכ. כעבור יומיים הומצא לעובדים מכתב־חוזר כתוב בכתב ידו של הקונסול ולידו מודבק תצלום המראה את ה"בוס" כשהוא מלקק בלשונו את גבו של בול־דואר מקומי. במכתב נאמר: "אני עצמי נוהג ללקק את הבוליים לכל מכתבי, אם כי הדבר אינו הגיוני. אי־לזאת, אבקשכם מעתה והלאה לנהוג כמוני בכל מקרה שאין עליכם לשלוח יותר מ־5 מכתבים ליום. יותר מזה, הרשות ביוכם לפנות אל הגליל המרטיב. תודה". הפקידים נתבקשו לחתום שם מעבר לחוזר אחר העיון בו. מאותו יום ואילך פסקה ההתרוצצות.

על מטבעות ובולים

פולמוס חריף סביב מטבעות ובולים מתנהל עתה מעל דפי העיתונות הבריטית והאמריקנית. "ריילי טלגרף" הלונדוני היה הראשון שפתח בהתקפה, הוא טען כי העלמה הצעירה המצוירת על הבולים שהוצאו לאחרונה ביפאן דומה להפליא לנסיכה מרגרט, אחות מלכת בריטניה. באותו תם בולים נראית העלמה כשהיא דורכת על כתר המלוכה ועל שרביט המלוכה. לדעת העיתון הוֹכְנו הבולים ע"י האמריקאני רוג'ר ספנסר המשמש צייר ראשי של השירות הבולאי ביפאן, ותוכנו מהווה פגיעה חמורה ברגשי העם הבריטי.

התשובה ניתנה ע"י "ושינגטון פוסט" האמריקאני. הע

תון טוען כי הציור הוכן דווקא ע"י בריטי המתגורר בטוקיו, וכי העלמה היא בת ראש השבט השוכן בבורנאו, שסירבה להינשא לקולונל בריטי צעיר שהציע לה בין השאר, סימני מלוכה בשם הממשלה הבריטית. מאידך גיסא מאשים העיתון את האנגלים בפגיעה ברגשי האמריקאים. עם הופעת לירה חדשה בגויאנה הבריטית. לירה זו מתארת מצד אחד דמות רוכבת על אתון, המחזיקה ביד חרב שלופה ומתחתה כתוב: "אין יקר מחופש הפרטי". המלים מדגיש העיתון, נאמרו ע"י ג'ורג' ושינגטון, ואילו הדמות מזכירה בדמיונה את אברהם לינקולן.

ה"מנציסטר גרדיאן" נחלץ אף הוא להתקפה וציין כי האשמה בדבר הלירה הגויאנית באה ע"י אדם שהושפע "מחלום בלהות". "הדמות", כותב העיתון, מתארת את מנהיג המפלגה הליברלית בגויאנה שגרעץ לא מכבר בשל אהדתו לבריטים, ואילו הדברים נאמרו ע"י האומירל גלסון...

הדואר בטיבט

זה לא מכבר הופיע הספר "שבע שנים בטיבט. מחברו: גרמני, שברח ביחד עם חברו מהשבי בהודו וחי שבע שנים בלהסה, בירת טיבט. בספרו אנו מוצאים תיאור מאלף על הדואר במדינה זו, הנקראת בצדק "גג העור למי". — באנו למסקנה כי הגיע הזמן לדרוש, שגור"ה שלוח אות חיים למשפחותינו. נארחנו הבטיח להסדיר, כי איגרת שתכתב על ידינו תועבר דרך הצלב האדום, השתמשנו בשרותי הדואר הטיבטי. היה זה מני גנון מסובך מאוד. את מכתבינו היינו מכניסים למעטפה כפולה. על גבי החיצונית הדבקנו בול טיבטי. בהגיע המכתב לגבול הודו נפתחה המעטפה החיצונית על ידי השליח ועל הפנימית הודבק בול הודי וכן נשלח המכתב. מזלנו היה, כי מכתב מהודו לאירופה היה מגיע תוך שבועיים. בטיבט פועל הדואר על ידי רצים, שמתחלפים כל ארבעה מיל. לאורך הדרכים הראשיות נמצאות בקתות שבהן נמצאים הרצים המוכנים להחליף את הרץ המגיע ולהמשיך בדרך. הרצים נושאים עמם חנית ופעמונים, המשמשים סמל למשרתם. את החנית אפשר להפעיל בעת הצורך כנשק, ואילו הפעמונים משמשים גם להפחדת חיות־פרא בלילה".

"מבצע שקט"

משרד הדואר בלונדון הודיע בימים אלה על סיום "עיסקה" מיוחדת במינה עם אחד מוסיקאי, שקנה... תא־טלפון. המוסיקאי נימק רכישה מקורית זו בכך שאינו רוצה להסיר את השכנים בניגונו, אך עם זאת סירב לגלות מהו הכלי הרעשני בו הוא מנגן. (זמנים)

85 מליון מכשירי טלפון בעולם

בעולם נמצאים כיום בשימוש, כ־85 מיליון מכשירי טלפון. מזה בארה"ב בלבד כ־50 מיליון. ברוסיה הסובייטית נמצאים, לעומת זאת, רק כמיליון אחד בלבד. לפי חישוב זה נמצאים בארה"ב 60% מכל מכשירי הטלפון בעולם.

5000 שיחות טלפון בבת אחת

רשת הטלפון בארצות הברית פתחה בכבל חדש, המסוגל למסור 5,000 שיחות בעת ובעונה אחת. הכבל פועל באורך של 1,500 ק"מ בין ניו יורק ושיקגו וצובר דרך פילדלפיה וקליבלנד. זהו קו התחבורה העמוס ביותר בארצות הברית.

חדשות בטלפון

בנורווגיה גדול מאוד צמאונם של תאגידים לחדשות, כי אין להם סבלנות לחכות להוספת עתון או לשדרור. העתון

"אופטנוסטן" המופיע באוסלו הברית, הפעיל לא מומן המצאה חדשה הקרויה "אקוסון": עלידי חיוג במספר מתאים בטלפון של המערכת, עונה המכשיר ומספק למעוניינים את החדשות האחרונות. החדשות מוקלטות על סרט של רקורדר וברגע שמחיינים את המספר המתאים מופעל המכשיר והסרט משמיע את החדשות האחרונות.

"נא להתחיל בעדיבות!"

הנהגות כבדות ושחורות גורמות לא פעם ל"כאב לב" לבולאים. יש ובוול יפה ומעניין זוכה למנה גדושה של צבעי-חולמנות, עד שקשה להבדיל בין קווי העיקרים. טיפול זה בבולאים, גורם להתמרמרות, ובצדק, של בולאים רבים. הדואר האוסטרי נקט עתה בשיטה, שיש בה כדי למנוע תקלות אלה. הדואר הוציא מדבקות בצבע ירוק ושני צגולאם שחורים. הדבקה מדבקה כזו בראש המעטפה כמזהם כפניה למקיד הדואר "אנא! החתימו בעדינות!"

כלבים מסכנים את הדוורים

תרגום מכתב מדואר שווייץ

את הכלב או לברות. על ידי כך מתרגשים הכלבים יותר וניתן להם עוד יותר אומץ להתקפה. בהתחשב עם הגיל הוצא ע"י מינהל זה החזר הרציני.

חזר הדואר השווייצרי לעובדים בחלוקת דואר בדבר כלבים מסוכנים לדוורים

מאחר שמחלקי הדואר, ביחוד בערי שדה עלולים להיות, לעתים קרובות, מותקפים ע"י כלבים נושכים, ניתנות כמה עצות של מומחים בשטח זה: —
(1) אין לשהד כשאתה נמצא מול כלב, ואין לזלזל בו. בהעדר סימני עצבנות מצד הדור לא יראה בו הכלב אויב. מלים מתאימות ירגיעו את הכלב, יש לקרוא לכלב בשמו אם הוא ידוע.

(2) בדרך כלל, הכלבים שנרכשו זה לא מכבר אינם תוקפניים בימים הראשונים וקל יותר להתידוד אתם בהתחלה מאשר מאוחר יותר. יש לנצל את הימים הראשונים האלה לנגוע עם בעל הכלב.

הכלב יקבל את הדור בסקרנות וירחרת סביבו. יש לאפשר לו לעשות כך, לדבר איתו ולפעמים אף לזרוק לו עצם או חתיכת נגיף בנוכחות בעל הכלב. אסור בשום פנים לבעוט בו או להכותו.

(3) הכלב פועל אך ורק לפי האינסטינקט שלו. בשעה שזרים מתקרבים לבית.

הוא לא יתקיף בדרך כלל אדם זר שיעמוד ללא תנועה עד שהכלב ייקרא ע"י בעליו.

מס' 360.3.2 מיום 22.2.54 בדבר

כלבים מסוכנים לדוורים

(תמצית)

בהתאם לחוק הפדרלי של שירותי הדואר, חלוקת מכתבים יכולה להיפסק לבית אם הכניסה אליה נחסכת למסור. כנת ע"י נוכחות כלב מסוכן.

במקרה של נזק הנגרם ע"י כלב, יהא בעל-הכלב, אחראי אם לא נקט באמצעים הדרושים להחזיקו תחת פיקוח מתאים.

באחוזות שבהן הכלבים חופשיים, קורה שהם תוקפים ונושכים את הדוורים.

אם עובד דואר נמצא בסכנה כנ"ל, מתבקשים בעלי הכלבים ע"י בית הדואר להחזיקם בהשגחה מיוחדת או לקשור אותם בזמן חלוקת המכתבים. אם לא נענה בעל הכלב לדרישה זו, פונה המינהל המחוזי של הדואר שניתן אל בעל הכלב, ומתרה בו שעליו לשאת בכל האחריות, ומודיע לו שהבאת הדואר אליו תיפסק.

פעולה כזאת מכריחה את בעל הכלב לדאוג להעברת הדואר אליו בצורה כלשהי או להתקנת תיבת דואר מחוץ לשטח הבית.

הנסיון הראה לנו שאחריות מסוימת נופלת גם על מחלקת הדואר בזמן של התקפה ע"י כלב. הדור ברוב המקרים, אינו מתנהג כדרוש; הוא מתחיל מיד להכות

(5) כדי להשקיע כלב מתקין, צריך בעליו להשאר תמיד במרחק מה מן המותקף. כי אם התקרבות הבעלים לדור המותקף תתפרש בעיני הכלב כעזרה, יתקוף עוד יותר. כדי להשקיע את החיה הבעלים ידבר אל הכלב בנוכחות הדור ואחר אם ילווה צעדים אחדים את הדור בדרכו.

(6) הכלבים שימשיכי להיות, למרות הכל, תוקפנים יש להחזיקם קשורים בזמן חלוקת הדור או להחזיקם במקום שממנו לא יראו את הדור כלל.

(4) במקרה שכלב מסוכן עובר בכל זאת להתקפה יש לשמור על קור רוח. הדור יעבור לעמדה הגנתית בצורה הבאה:

הגוף נוטה קדימה, ביד אחת יחזיק כלי הגנה (שק או תרמיל דור) ויסתכל ישר לתוך עיני הכלב. עמדה מוח' לשת זו, בלחי "פוי" יחזיר למקומו את הכלב התוקפני ביותר.

הכלב יסובב את המותקף וכנראה יחדש את התקפתו; אז יש לנהוג באותה צורה. רק באין ברירה יש להשתמש בבעיטות וכו' לשם הגנה.

הוראות להגשת עזרה ראשונה במקרה של נשיכת נחש

הוראות לנפגע

לעשות כן אם יש פצע בפה. יש למצוץ בהפסקות במשך מחצית השעה ולשטוף מדי פעם את הפצע בהרבה מים רגילים. אין לבצע את החתך בכלל אם אין מכשיר מתאים.

(ה) יש להשקות את הנפגע קפה, תה או מים רגילים.
(ו) על העובדים במקום ללוות את הנפגע לבית החולים כדי לתרום דם להצלתו.

זכור — העיקר הוא להביא במהירות האפשרית את הנפגע לבית החולים, לא להזיזו בדרך ולדאוג לתורמי דם. אין לעשות כל דבר אחר מלבד האמור לעיל, ואין לשמוע לעצות אחרים.

כיצד להמנע מנשיכה

הנחש אינו מתקוף אדם; הנשיכה היא מקרית. הנח' שים מסתתרים מתחת לאבנים, בנקיקי סלעים או בקרקע תחת ברונטים, לוחות עץ, פחים וכו'. כדי להמנע מנשיכה בזמן העבודה יש לנעול גלי עבודה גבוהות, להכניס את קצות המכנסים בתוך הנעלים ולחתלם בחותלות. אין לשים את הידים לתוך שיחים או קוצים לפני בדיקת השטח.

על הנפגע לשכב במנוחה מיד לאחר הנשיכה, להודיע על כך לעובדים בקרבתו או לעוברים ושבים, ולבקשם להזמין מכונית כדי להעבירו לבית החולים הקרוב ביותר.

הוראות לעובדים הנמצאים בקרבת הנפגע

(א) יש לנסות להרוג את הנחש, כדי שהרופאים יוכלו לזהותו וע"י כך יוכל הנפגע לקבל טיפול יותר יעיל. יש להזהר מראשו של הנחש גם אחרי שנהרג כי אפילו ראש מת של נחש ארסי עלול לנשוך.

(ב) יש להשיג תחבורה להעברת הנפגע לבית החולים במהירות האפשרית.

(ג) יש לספל באבר הנגיע כבשבר של עצם; אין להזיז לגמרי את האבר הנגוע.

(ד) במקרה שאין אפשרות להשיג תחבורה מידית, יש לחתוך בסכין או סכין גילוח את הפצע (פרט לפצע בפנים) באורך ובעומק של חצי ס"מ. לאחר זאת יש לשים על הפצע חתיכת גיר צלופן (משקית גיר של סר' כריות) או חתיכת ניילון (משקית אוכל) או גומי לחיקון נקבים באופניים, ולמצוץ בפה דרך הכיסוי; אם אין למצוא כיסוי כזה לפצע אפשר למצוץ בפה גם בלעדיי, אין סכנה מאחר שהרעל לא משפיע דרך הפה. (אין

הקורא!

הירחון נכנס לשנתו השלישית.

הצע את הצעותיך לשיפור תכנו וצורתו.

שבמרתף והראה לי רבבות גלילים של חוטי חשמל שכללו בידאי חוטים באורך של מאות אלפי קילומטר. אמרתי לו: — הרי בכפר זה לעולם לא תוכל למכור את כל החוטים האלה. על כך השיב בעצב: — אני לא אוכל, אבל זה שמכר לי — יכול.

...

אחד היתרונות של ספר המלפון שכל אחד יכול לראות את שמו מודפס בו.

...

מנהל מדור אלקטרוני של עתון אנגלי נפוץ קבל מכתב למערכת בזו הלשון: אני, החתום מטה, מעוניין מאד להשיג מכשיר טלוויזי. היות והאמצעים הכספיים שלי טובלים אולי תוכל להודיע לי אם קיימת באוויר עתון שהוא תחרות חשבים כזו שהפרס הוא מקלט טלוויזי.

...

קרה זה לפני ימים מספר בכניסה למדור החבילות של לדואר ירושלים: עמד שם איש עם חבילה בידו והת' נתנות היתה מזוזה ביותר. את חבילתו הפיל, זרקת נגד הקיר, בעט בה ועל פעילות אלה חזר שוב ושוב. כשנשאל על פשר התנהגותו השיב שהוא רק בודק אם החבילה קשורה היטב וחסונה למדי בשביל הטיפול שהיא תקבל בדואר.

...

שצנן קסו צועק דרך החלון לאביו העובד בגן —
 "אבא רוצים איך בשלפון"
 — "מי זה רוצה אותי"
 — "איני יודע, המלפון עדיין מצלצל".

...

יכולת מכירה.

כמה סוכנים מוכרים חברים התווכחו ביניהם מי הוא המוצלח ביותר במקצועם, והרי סיפוריהם:

א.

"לאחר שחרורי מן הצבא הייתי מחוסר עבודה זמן מה. לבסוף נגשתי לדודי בניו יורק, ובקשתי ממנו סחורה כלשהי ואמרתי: — דוד יקר, כדאי לך להעסיקני, אני הסוכן הטוב ביותר במדינה זו, ואתה תזכה תחילה טען הדוד שאין לי כרגע דבר אך ככל זאת מצא במחסנו כאלפיים מכשירי טלפון שלא היו להם הופסין. אני לקחתי אתי דוגמה והתחלתי לעבוד מעיר לעיר מחנות לתנות ומבית לבית אך ללא הצלחה. בכל מקום שנסייתי או ניסו את המכשיר סילקו אותי מיד. המכשיר חייג לא נכון, עיחת את הטון, טרטר והעלה קולות שאיש לא העלה על דעתו שמכשיר טלפון מסוגל לכך. אני נסיתי להחליפו במכשירים אחרים ממחסן דודי, אך הם היו גדועים עוד יותר.

לאחר שבועיים של התרוצצות חזרתי לדודי ואמרתי: — דודי היקר, אני חוזר בי מדברי, איני הסוכן הטוב ביותר במדינה, הסוכן הטוב ביותר הוא שמכר לך את המכשירים."

ב.

"כשנודע לי על טיטרת ח. נגשתי אל אשתו והצעתי לה חליפת חג לקבורת בעלה: ושיכנעתי אותה לקנות גם מעיל גשם עכירו בצבע תולס לחליפתה."

ג.

"נוקקתי פעם לכמה מטר חוטי חשמל ונכנסתי ל"כלי" בו שבכפר מולדתי. בעל החנות אמר לי שהוא יכול לתת לי מטר, קילומטר, אלף קילומטר, כל כמות שאני רוצה. כשהסתכלתי בו משתומם, הוריד אותי למחסנו

אל איפא גרה בת-שבע, או כל תינוק יגיד לו. ואם איזה זאטוט לא ידע למי הוא מתכוון, אז שיגיד שאני גרה בבית של לאה שעל יד הבית של עמירם וגיורא התארי מים, שאחד מהם, עמירם הוא החבר של בני שגר בבית של דליה פרידלנד הגינגית הבת של חנה'לה הנדלר מ"הבימה". אז בטח ידעו מי אני. על הבית שלי בקצה צמורה חתיכת פת חלודה שבקושי עוד אפשר להבחין עליה את המספר 36. ואת יכולה גם את זה להגיד לי. לדורר. ותיבת המכתבים שלנו היא זאת, שאין לה מנעול וגם לא פתקה רק מושהוא כתב בעפרון רוזנבוים. אז אם תמסרי לדורר את כל הסימנים האלה אז הוא ימצא בסוף איפוא אני גרה. ושישים את המכתב בתיבה, שם אני אמצא את זה, לא גונבים. אז אם תמסרי לדורר את כל הסימנים האלה אז הוא ימצא בסוף איפוא אני גרה. ושישים את המכתבים בתיבה, שם אני אמצא את זה, לא גונבים".

כתובת

מישהו בארץ ביקש סקרים מידודו באנגליה ושלח את בקשתו באיגרת אוויר. האנגלי רצה להתפאר שהוא יודע עברית לכן ענה למבקש במכתב שנשא את הכתובת העברית: "אם יושם משתו בפנים וכו' ככתובת המוען."

ועוד כתובת

א. אנסי, ערב ראש השנה חו שין גימל, תל אביב, ישראל.

שלט לבטחון עיבודות בבית חרושת אחד בפריז — אם חולצתך רחבה מאוד עברי בזהירות בין המכוונות ואם היא צרה מאוד עברי בזהירות בין המכוונאים".

אשה מטלפנת לרופא:

— "תבוא בבקשה מיד, בני בלע עטיגובע ... מה אוכל לעשות עד שתבוא?"
— "כתבי בעפרון" היתה התשובה.

גם אלה כתובות

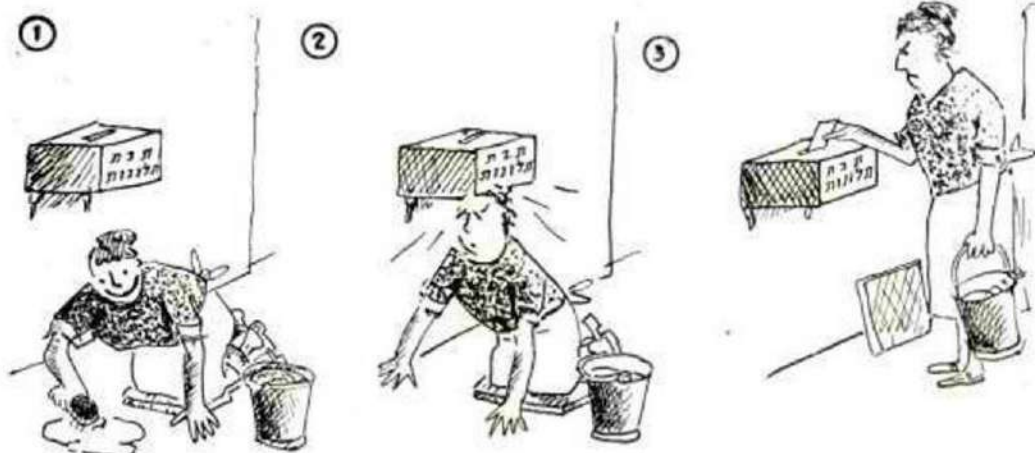
א. נערכת עתון מפורסם ביותר בעולם אינה יודעת ירושלים היכן היא וכותב בכתובת: ירושלים — מצרים. ש. אגוזי

ב. כתובת של מכתב שנשלח באחד מבתי הדואר בארץ. "בבקשה ממך, ידידי הדורר, מסור את מכתבי לחני' חני' פיוטו מבת-גלים."

היא גרה בסימטה התיא, אתה יודע עם השב המצחיק. ועל הבית שלה תלו מן הטבלה קטנה ועליה כתבו מונש ו1. מונש זהו השם המצחיק ההוא.

כן, ושכחתי להגיד לך שבת גלים נמצאת בחיפה. זאת היא העיר הנמחרת שיש בה פרחים ועצים ושמש ועוד הרבה דברים נחמדים ומגי".

"שאני גרה בתל-אביב. את יודעת. ותגידו זאת לנושא המכתבים, והסבירו לו שאם יסתובב ברחוב פרוג ויש"

טעות לעולם חוזרת

בשורות רעות — מות, מחלה וצרות צרורות כהנה וכהנה.

אני נוהגת לקרוא את המכתבים ומשדלת בעל פה להביא את המכתב למועץ. ועלי להודות כאן על זיוף אחד שעשיתי. גיק, בנה של האלמנה הובר נעלם פעם מבלי להשאיר עקבות. ביום בהיר הגיע אליה מכתב. היא אינה יודעת לקרוא אך חלילה לה מהודות בזה. והיא אומרת לי: קטה, קראי נא זאת, אני חשה בעיני בזמן האחרון. אני קוראת את המכתב לעצמי: אמא יקרה, הצפון האי ארץ יפה, שלומי טוב ואני מקוה שגם את בריאה. אני מקוה שתוכלי לשלוח לי קצת כסף בקרוב, אני באמת זקוק לו. גיק, בשראיתי על מה מדובר במכתב שנית לי את סופו וקראתי: אני מקוה שאוכל לשלוח לך בקרוב קצת כסף, את ידאי זקוקה לו. אילו ראיתם את פניה של האלמנה, מובטחני שהייתם מאושרים על הזיוף שנעשה. היא יצאה משם כאילו צמחו לה לפתע כנפיים וקראה: ידעתי שיש משהו טוב בגיק זה, ידעתי! ישבתי ובכתתי מכתב לפרחח הזה ואמרתי לו: אם לא תלך לעבוד ותשלח לאבך קצת כסף אני אמצא אותך ואסדר אותך בצורה כזו שלא תוכל עוד להראות את פניך ברחוב, זה הועיל והוא באמת שלח כסף. לא התכוונתי להמשיך בצורה כזאת. עוד תחשבוני, חס ושלום, למטויף בפסיסטי מקצועי ואני רק קטה פילד מנהלת דואר, קומברלנד קור' גרס, קנטוקי."

כשהיא יושבת במקומה ליוה מחזאות כפיים מחרישות אזנים.

מנהל הדואר הכללי קרא לעתונאים ואמר להם: "ידוע לי כי זהו הסיפור בהא הידועה, אולם אינכם רשאים לפרסמו. אם יודע למנהלת הדואר הזקנה מקנטוקי כי לא היא קטה פילד לה התבונן הקהל, יגרום לה הדבר מפח נפש. איננו יכולים לשבור לב כליבת. אסור לפרסם זאת כל עוד היא בחיים."

שנים עברו, בבוקר אחד לא נפתח סניף הדואר בקימי ברלנד קורנרס. אחרי נקישות רבות בדלת צריפה של מנהלת הדואר גילו השכנים חלון פתוח. קטה פילד היתה נוהגת להשכים קום, אך באותו בוקר היא שכבה במטתה ללא רוח חיים. על הכר לצדה, צהוב מיושן היה מונח קטע מעתון וושינגטוני: כשהמשפטים הבאים מסומנים בקו אדום: "הנאום המטיים היה המוצלח ביותר, הוא הפתיע את כולנו, אם כי ברור שלא הוכן מראש. התשובות אות הסוערות שליווהו היו מקור עידוד לנושאת אותו עד סוף ימיה". ביד רועות היה רשום למטה: "אכן כך היה."

מאנגלית בן ציון הלוי לחר

המנהל הכללי של משרד הדואר בארה"ב הזמין פעם נאום מנהליות דואר מכל חלקי ארצות הברית על חשבון השרות על מנת לרונן על יעול שרותי הדואר ושיפורם. הכנס הסתיים במסיבה, לשולחן הנשיאות ישבו בין היתר: נשיא ארצות הברית, מזכיר המדינה, השופט העליון ועוד, כאחד מאירחי הכבוד המיוחדים היתה קטה פילד.

קטה פילד — עתונאית, מרצה, שחקנית במה — היתה אז בשיא פרסומה, כעין אלגור רוזבלט, דורותי תומפסון ואמילי פוסט כרוכות יחד. היא הופיעה במסיבה בתנאי שלא תצטרך לנאום, בטענה "אינני יודעת דבר על עסקי דואר" והוסיפה "ואינני נוהגת אף פעם לדבר על נושא בלתי מוכר לי לחלוטין". אבל אחרי שהאחרים גמרו את נאומיהם נשמעו קריאות רמות: "קטה פילד!" "קטה פילד!" מנהל הדואר הכללי נסה לשכנע אותה לומר מלים מספר, שקט מוחלט השתרר באולם וכשהציף מבט סביבו הופתע לראות באמצע האולם הגדול אשה כפרית טפוסית, חבושה כיבע כלה מיושן וסודרת שהיה פעם שחור הפך ירקרק מרוב שימוש. כל העינים היו נעוצות בה.

בהרגשה שהקהל הגדול יפתח בעוד רגע בצעקות "שבי במקומך!" השפילה קטה פילד ראשה לרשימת שמות המשתתפים והבחינה בשם "קטה פילד, מנהלת דואר קומ' ברלנד קורנרס, קנטוקי, דרגה ד" מיד קמה על רגליה, מחאה כפיים וקראה בקול: "קטה פילד מקנטוקי!" כשהקהל מצטרף לקריאתה.

"כחיי שאינני יכולה להבין מדוע קראתם לי לדבר", אמרה מנהלת הדואר הכפרית הקטנה, "זהו הדבר החארון לו חכיתי כשבאתי לפגישה זו. ולמעשה כשקבלתי את הזמנת הדוד סם לא ראיתי שום אפשרות לבוא כלל, בפרט כשאמא רחוקה למיטתה ואין מי שידאג לבית הדואר ויטפל בעופות. אז פגשתי בכומר אלחנן ברטון, בהן הכנסיה הפסיסטית והוא אמר: קטה, אין זה נאה בשבילך לנסוע צפינה לבדך, אל השחיתות שהייתה שם ביחוד מאז עלו הרפובליקאים לשלטון, אולי לא ידוע לך שקליבלנד כבר איננו נשיא. אחרי שהאח אלחנן אמר זאת נפגשתי מאד ואמרתי לעצמי: עכשיו אסע ויהי מה!"

"במשך שלושת הימים הללו שמענו רבות על בתי דואר גדולים, אבל דבר לא נאמר על בתי דואר קטנים כשלי. שמעתם בדיחות רבות על פקידים הקוראים את המכתבים. ביחס אלי אין זו בדיחה. הסביבה שלנו היא הררית, רבים מאנשינו אינם יכולים לבוא העירה אפילו פעם בחודש. כמעט שאינם מקבלים דואר מלבד

חבר !

"דואר" הוא בטאונד. השתתף בו בפועל.

מכתבים למערכת

לכבוד מערכת "דואר"

ח.ג.

ברצוני להציע שיפור קטן, אבל לדעתי חשוב, בדואר. אני מציע להדפיס את הגלויות עם צילומים בדואר. ציר לום זה צריך להדפיס מהצד שבו מקום לכתובת. גודל הצילום — פחות ממחצית הגלויות.

הדפסת תמונות ממראות הארץ התחבב על בני הארץ ובחור"ל תחבב את הארץ ותעודד את התיירות. אין גלוי אלה באות להתחרות בתמונות המודפסות בגודל גלויות והכופצות כברטיסטידואר. התמונה המודפסת על כל גלוי יה ושאנינה עולה לשולח בשום תשלום נוסף, הרגיל את מקבל הגלויות לשים לב למקומות היפים שבארצנו, אפשר להדפיס תמונות קטנות בשולי "אגרת האוויר". כל המרבה בתמונות מהארץ, הרי הוא מגדיל את החיבה לארץ ומעודד את התיירות.

בכבוד רב

ישראל קלוזנר

ת.ד. 92, ירושלים

לכבוד מערכת "דואר"

ח.ג.

ההוראות האחרונות לכל משרדיו בממשלה בענין בירצו כל העסקות הכספיות דרך בנק הדואר יוצד עומט נוסף באשכנשים, ובפרט בערי השדה, ולכן כדאי לחשוב איך ליעל את שיטת העבודה של בנק הדואר בנידון זה. משרדיו ממשלה פונים לבנק הדואר עם מספר גדול של שיקים ולכל שיק רצוף טופס ב.ד. 104 אשר מצריך במקרה זה טיפול אינדיוידואלי וגדול זמן מהפקיד וע"י כך גדל התור. כדי ליעל את העסקות הנ"ל הנני מציע לרכז את העסקות בטופס אחד אשר ייעשה בשלושה העתקים. תו הבקורת יודבק על ההעתק הראשון ויכלול את הסכום הכולל של העסקות של הכוסד הממשלתי המגיש מספר שיקים לגביה.

סדור דומה קיים בכל הבנקים בארץ וכל השקים המוגשים לגביה לבנק מרוכזים על טופס אחד מוגש על ידי לקוח. הפקיד, אחרי בקורת, מאשר את העסקה ונותן את הטופס המקורי ללקוח בתור קבלה של העסקה. סיור זה יכניס שיפור בעבודה בזמן קבלת שיקים לגביה ממוסדות ממשלה אשר מספרם גדול והולך ויחסוך הרבה זמן יקר לעיובדים ולקהל. אבקש לעיין בהצעה זו.

בכבוד רב

ח. שץ

חדרה

לכבוד מערכת "דואר"

ח.ג.

מהערתיו הנכונות של הח' עין הבר בדבר השימוש במלה "לפרוע" נמצאנו למדים שאין לנו מונח למלים האנגליות "To cash" וכתעוררת השאלה מי הקובע את המונחים בטופסי ובחזורי הדואר.

ברצוני לציין עובדה אחת לשם דוגמה. כשהתחילו להשתמש במוכריות דואר ירושלים במונח "מוען" למי שג "addressee" ולא הבנתי מה הקשר בין מקבל מכ' תב למלה "מוען", פניתי עוד בשנת תשי" לועד הלשון והם הציעו את המונח "מכתב" (כתיב בלתי מנוקד: "מכותב").

כשמר ליפסון ערך את "פרקי לשון" פניתי גם אליו, ותשובתו היתה: "המונח 'מוען' אינו מתקבל על הדעת, והמונח 'מכותב' אף הוא אינו מתקבל על הדעת. צריך לעיין בדבר ולמצוא מונח כהלכה". בינתיים חדרה המ' לה "מוען" לחזורי הדואר, וגם אם תמצא מלה יותר מתאימה, לא נוכל לשרש את המונח "מוען".

הייתי מעונין לדעת, וכן בודאי רבים מהחברים, מי קובע או מי הם הקובעים שמונחים לא נכונים לא יוכנסו לספסים הרשמיים ולחזורי הדואר.

אינני אומר שצריך לתרגם את המונחים האנגליים באופן כללי, אולם מורגש המחסור במונחים עבריים קבועים, ולא — כפי המורגש — פריירות מקרי של יחידים.

אני מציע לקבוע בירחוננו מדור לברור המונחים ה' בלתי מתאימים שכבר חדרו, כעשבים שוטים, למלון היום יומי שלנו, וגם למונחים חדשים המתעוררים כדי פעם.

בב"ח

אליעזר קרמר

דואר ירושלים

הערת המערכת:

לחב' א. עין הבר.

אין ספק בדבר שקיים הבדל ניכר בין פרע ופרה. אם "פרע" עיקר כוונתו במקרה שלנו הוא ענין התשלום הרי "פרה" עיקר כוונתו הוא פעולה הגאולה, השחרור וכו'. ועיין שם יג, י"ג, ועוד.

לח' א. קרמר.

רוב המונחים של הדואר נקבעו ע"י ועדות שעבדו בשיתוף עם ועד הלשון. ואשר למונח "מוען" הרי לא רק שאנו פוגשים אותו בחזור הדואר ובספסים שונים אלא הוא אף מצא את מקומו במילון החדש של מ. מרן. ואם אפילו מקור המלה בשיבוש לשוני, הרי על כגון אלה נאמר: שבשחא כיוון דעל על.

לכבוד מערכת "דואר"

ח.ג.

מבין כל מחלקות משרד הדואר היא מחלקת המיון ובמחלקת המיון עצמה הם פקידו הניתוב הארצי אשר לא נחשבים כמו פקידו שאר המחלקות שבדואר. אם כן אין תימה בדבר שהם נחלת דרגה (תרת) משמע) וזהו אולי מפני שלתפקיד זה לא זקוקים להשכלה מיוחדת ועוד כפי ששמעתי אני בעצמי, אחדים מבין הכמונים

זמן ולא להמשיך בקריאה של כל הכתובות, אבל זה לא עוזר והואיל שבמקום שצריך להיות כתוב שם הקבוץ לו מיועד המכתב, כתוב שם המועד וכו'. אם כן נאלצים לקרוא את כל הכתובות של שנים, שלוש ולפעמים גם של ארבע שורות.

אני מרחיב את הדבור על הכתובות והדוגמה היא אחת מבין רבות.

זאת ועוד. משתמשים במעטפות משומשות ומבוללות ומותחמות בתאריכים שקשה להכיר את הכול שיש לו חוקף חוקי, בסקירה אחת. ובה שנים גם האזרחים וגם משרדי הממשלה שאינם טורחים למשוך קו צבעוני על מקומות החתובות. כל זה מקשה על הפקיד המחלק בני חוב הארצות, והלא אפילו עיני איה לא כ"כ חזקות וחודות רות שבסקירה אחת כבד יהא נהיר מה טיבו של מכתב שבזה. לאחר שהצבעתי על קשיים אחדים בלבד בעבודת הממוין נראה לי שגם העומדים מן הצד יחשבו שעבור דחתנו אינה נופלת מעבודת אחרים ובקשתנו היא שנהי שבו בפקיד המחלקות האחרות בכל המובנים בלי יחס קבצתני מצד הממונים הישירים ואז נהיה בחינת יפחת בתפקידו כשמואל בתפקידו.

בכבוד רב

אליעזר דייטש

פקיד מיון, ירושלים ת"ו

רואים תפקיד זה לקל, למרות שהוא מפרך ומורט עצ"בים.

אולם אם נבדוק ביסודיות עבודה זו נבוא לידי מסקנה שזה לא לגמרי כפי שסבורים אחרים. אמח, שלתפקיד הנ"ל לא זקוקים להשכלה מיוחדת, אבל בכל זאת ישנם מקרים הידועים אך ורק לזה שנמצא בתוך סבך הבעיות ההן.

עם קום המדינה באו הרבה עולים חדשים (בן ירבו) שלא יודעים עברית והם מותבים כתובות בעולה על רוחם ובהם הם מקשים מאוד על הקריאה, חוץ מזה למושבנות, לכפרים ולקבוצים יש שמות כפולים ויותר, כגון: זכר דב הוא השם הרשמי והשמות הבלתי רשמיים הם: משגב דב, שדנה, נה גרונה, 14 במאי, ודברים כאלה יש לרוב. מוכן מאליו שמשתדלים לזכור את כל השמות של המושב הקבוץ או הכפר, כי הלא זאת היא המטרה של הפקיד, שתמכתב יגיע בעתו מפני שהשולח התכים לא יודע איזהו השם הרשמי של המושב לו מיועד המכתב, ואם אפילו יודע, הוא כותב כתובת שמוצאת חן בעיניו.

ועוד דבר, לפי קובץ ההוראות פרק י"ח סעיף 120 צריכים לקרוא את הכתובת מלמטה למעלה וזאת היא בודאי מפני ששם המושבה, קבוץ, או כפר לו מיועד המכתב כתוב בשורה התחתונה, ועל ידי כך לחסוך

תאי דואר — דואר אלנבי

מותיקי הדואר

יעקב קנטי
התחיל בעבודתו בדואר בשנת
1925. כיום מנהל ענף הבדק-
הנדסה, מחוז ירושלים.

נסים מנגס
התחיל בעבודתו בדואר בשנת
1923. כיום מפקח החשבונות,
בענף הטלפונים — דואר י-ם.

מיכאל הירשן
התחיל בעבודתו בדואר בשנת
1923. כיום מנהל חשבונות —
דואר ירושלים.

מן ההווי

מבריה

נבחר ועד מצומצם של עובדי ההנדסה בדואר טבריה בן
שלושה חברים.

חברי הוועד היוצא סקרו את פעולותיו במשך השנה
החולפת והגישו את המסמכותם. לאחר הצבעה במקום
נבחר ועד חדש: יצחק מזומן, ויקטור עובד ויוסף בן
מאיר.

ספרית הדואר בירושלים

בנתיבים של רבים מעובדי הדואר בירושלים תוכלו
למצוא עכשיו ספרים ועליותם חותמת עגולה: "ספרית
הדואר". רק לפני שלוש שנים הונח היסוד, שהתבסס
בעיקרו על תרומות של חברים, ופקדונות מעטים. על ידי
סיוע התחלתי קל של ההנהלה והודות לתמיכה המתמדת
והקבועה של ועד העובדים נרכשו ספרים מכל הסוגים
והמקצועיות (כולל ספרי ילדים ושירה). בד בבד עלה
מספר הקוראים מבין כל הגילים ורבים מבין העובדים
אף מנצלים את הספרייה בשביל ילדיהם הצמאים לספר
עברי חדיש שאין יד ההורים משנת לרכשו בחנות. הספי-
ריה עורגת רחוקה משלמות: חסרים בה ספרים יסודיים
רבים, ספרי מדע פופולארי ובעיקר חדר לעיון עם אני-
ציקלופדיה, מלונים, לקסיקונים, כתבי עת מקצועיים ומי-
דעים שיאפשרו לציבור העובדים הרחב השתלמות ובידור
באחד, ברם כבר בשלב זה ראוי מפעל תרבותי זה להערכה
ולחיקוי מצד ועדי העובדים השונים של משרד הדואר.
י. מדניצקי

ב-11.4.54 התקיימה מסיבה מפוארת ורבת משתתפים
של מחלקת הבוחן בתל-אביב רבתי.

למסיבה זו הוזמנו הבוחנים מירושלים וחיפה. את
המסיבה פתח מהנדס הבוחן מר אליהו ליברסקו. ראשון
המברכים היה מהנדס ביוני מרכזים אבטומטיים מר א.
מירון. בדבריו ציין מר מירון את השיאים שהגיעו אליהם
הבוחנים. בשם ועד עובדי ההנדסה דיבר מר אברהם
בסביץ שהצביע על מצבו המיוחד של עובד המדינה
בצינו שהעתונות משמיעה בלי הרף את ציבור עובדי
המדינה ואינה מוצאת הזדמנות להראות את הישגיו.
"אפילו עתון פועלים לא הסס מלהטיל דופי ביושרם של
עובדי המדינה כשהמדובר היה בשביתת מחאה של עובדי
הדואר: ואמנם בסופו של דבר נאלץ העתון להצטדק
באחד ממאמריו הראשיים". בהמשך דבריו ציין נציג הוועד
את ההישגים הרבים של עובדי מחלקת ההנדסה במחוז
הדרום ובתוכם עובדי הבוחן.

מר י. גרינצאלד דבר על ההתלבטויות של מציאת מגע
ישר ואישי בין הבוחן לבין מתקין קמים ומחבר הכבי-
לים והביע את הרעיון של החלפת עובדים כדי שכל עובד
ילמד את קשייו של הזולת.

אחרון הנאמנים היה מהנדס מחוז הדרום — מר ג.
לביאון. בהתחלת דבריו התעכב הנאום על הגדרות לשון
גיות, ובהמשך דבריו דיבר על משימות חדשות בעבודה
ועל התפקידים העיקריים של הבוחן.

מדורגל

נבחרת דואר חיפה, שתי הקבוצות שחקו משחק יפה והוגן. השתתף מספר רב של עובדי הדואר שגילו ערנות במשך כל זמן המשחק.
התחרות בין "מכבי" ירושלים לבין נבחרת דואר ירושלים נסתיימה ב-5:0 לטובת הדואר.

נערכה תחרות מדורגל בין נבחרת דואר ירושלים לבין נבחרת מסיימנסה ירושלים. התוצאה 7:0 לטובת דואר ירושלים.
בתוצאות 1:3 (1:2) גברה נבחרת דואר ירושלים על

מדור השח-מט

ערך א. סער

שאלה מס. 1

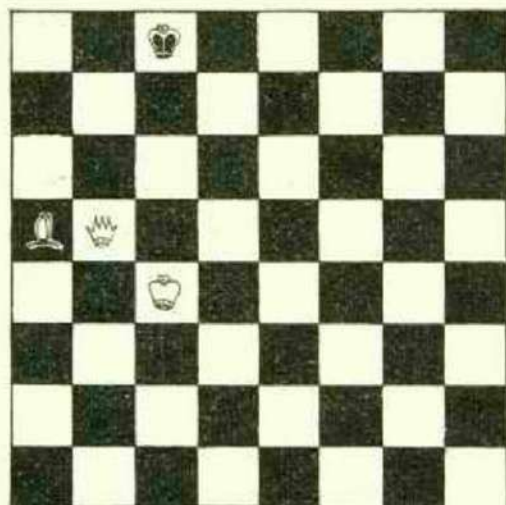
העמדה : לבן : 41 —
 56 —
 5א —
 שחור : 42 —

הלבן מתחיל. מט בשלושה מסעים.

אנו פותחים בזה את מדורנו החדש וכבוקשים את השתתפותם הפעילה של הקוראים.

נתקבלה הצעה לארגון קבוצות שחמט של עובדי הדואר והננו מביאים אותה לידיעת העובדים. בירושלים, נא לסנות בענין זה אל ח. א. סער מלשכת שירותי ההנדסה (צ"ר).

במחוז הצפון ובמחוז הדרום נא לסנות לתבדי המערכת.

פתרון לתשבץ בחוברת 12 שנה ב-

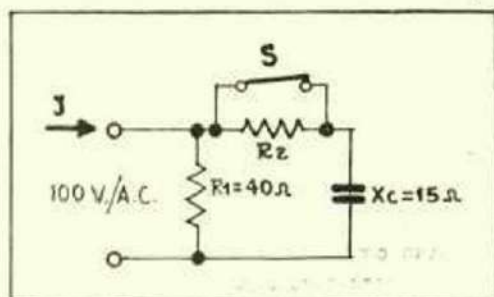
מאונך :

2 — סרנוף ; 7 — טל ; 9 — זבן ; 10 — אב ; 11 —
 יון ; 13 — בול ; 14 — ירושלים ; 18 — תחא ; 20 —
 מברק ; 22 — הודו ; 25 — תיבת דואר ; 27 — סרן ;
 28 — ישע ; 30 — נח ; 31 — אוב ; 33 — ים ; 34 —
 רמת גן ;

מאונך :

1 — רטי ; 3 — רז ; 4 — גברשת ; 5 — ין ; 6 —
 כבל ; 8 — לוי ; 10 — או"ם ; 12 — גר ; 13 —
 בי ; 15 — ותק ; 16 — לאה ; 17 — קמע ; 19 —
 חוס ; 21 — רדיו ; 23 — ודאי ; 24 — כתובות ;
 25 — תרח ; 26 — רשי ; 27 — פנס ; 29 — עמ"ד ;
 31 — אס ; 32 — כג ;

בעיה

הציור מראה סכימה של מעגל חשמלי הנזון ממקור מתח-חילופין בעל 100 חלט.

לפתע פותחים את המפסק S וכתוצאה מכך גובר הזרם I ממקור האספקה. קבע את ערכו של הנגד R_2 הנורר את העלייה הגדולה ביותר בזרם.
י. זוסמן

הוצאת המדפיס הממשלתי
 נדפס בדפוס גירוסלם פוסט, ירושלים